

VOZKA

Marie Sikorová:

BÝT JINÁ NEVADÍ

**JP
SERVIS**

ČINNOST JP SERVISU JE ZAMĚŘENA NA INDIVIDUÁLNÍ ÚPRAVY AUTOMOBILŮ PRO OSOBY TĚLESNĚ POSTIŽENÉ, VYŽADUJÍCÍ PRO SVOJI MOBILITU (SAMOSTATNOST) SPECIÁLNÍ PODMÍNKY + DOPROVODNÝ PROGRAM PŘÍMO SOUVISEJÍCÍ S TOUTO OTÁZKOU

Jsme schopni navrhnout a realizovat úpravu vozidla dle přání majitele tak, aby nastupování, ovládání a používání bylo nejen maximálně bezpečné, ale i pohodlné. Samozřejmostí je pro nás instalace originálních dílů předních světových výrobců v kombinaci s našimi vlastními prověřenými systémy, které v praxi neustále zdokonalujeme již od roku 1998.

Kompletní úpravy automobilů pro tělesně postižené, odvoz vozidla k úpravě a zpět je v případě zájmu zajišťován vlastním odtahovým speciálem

25 let profesionální práce v oboru

Jan Píbal - JP SERVIS www.jpservis.eu +420 606 613 239

6-8

GALERIE
Allar Tael
Estonský malíř ústy
(red)

13

TRADIČNÍ AKCE
Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové pomohl rodinám v tísní
Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

22-27

FESTIVAL
Střípky z Colours of Ostrava 2023
Skvělý projekt Colours bez bariér
Jiří Muladi

38-39

PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE
V Roudničce mají nový domov pro lidi se zdravotním postižením

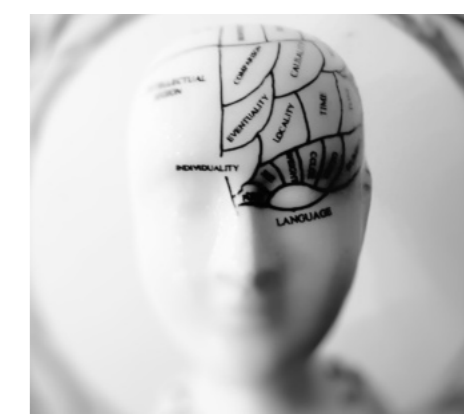
Sabina Tocháčková

44-45

FESTIVAL UMĚNÍ
FEST IN 2023: Hvězdy postižené uměním rozsvítí BARKU

Aneta Vidurová

54-57

VAŠE PŘÍBĚHY
Rekonvalescence po cévní mozkové příhodě je náročná (II. část)
Zuzana Bárová

Magazín o životě
a pro život na vozíku

Ročník XXVI.
Vychází čtvrtletně online
www.vozka.org

Vydává
Ostravská organizace vozíčkářů, spolek,
Horymírova 3054/121,
700 30 Ostrava-Zábřeh
IČO: 66933579
www.vozickari-ostava.cz

REDAKCE

Šéfredaktor, editor, grafika, web, inzerce
Pavel Plohák, sefredaktor@vozka.org,
737 238 933

Administrativní spolupráce

Marie Báňová

Registrace

MK ČR E 12818

Facebook

<https://www.facebook.com/magazinvozka>

FINANČNÍ PODPORA

Statutární město Ostrava,
Ministerstvo zdravotnictví
České republiky,
Nadace ČEZ, Nadace Jedličkova ústavu,
Nakladatelství UMŮN aj.

Články nemusí být shodné s názory
redakce a vydavatele. Zařazování
příspěvků je na rozhodnutí redakce.
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu
příspěvků.

Fotografie na titulní straně:
Marie Sikorová se synem a manželem

KUKÁTKO

Zúčastněte se fotografické soutěže na téma „Také to zvládnou“

Do soutěže vyhlášené Vládním výborem pro osoby se zdravotním postižením (VVOZP) mohou být přihlášeny do 15. října 2023 takové fotografie, které nejlépe zachycují schopnosti a dovednosti osob se zdravotním postižením při zvládnání činností vztahujících se k osobnímu, ale i pracovnímu životu.

Téma navazuje na vyhlášený Evropský rok dovedností, jehož cílem je ukázat, že i osoby se zdravotním postižením mohou žít aktivním životem a plně rozvíjet svůj potenciál ve všech oblastech (např. v kultuře, sportu, rodinném životě nebo zaměstnání).

Fotografie do soutěže posílejte na sekretariát VVOZP, a to na e-mail: fotosoutez@vlada.cz do 15. října 2023. Fotografie se zasílají ve formátu JPG ve velikosti max. 6 MB. Přihlásit se mohou profesionálové i amatéři z České republiky. Do soutěže budou přijaty od každého autora maximálně tři fotografie.

Bližší informace pro přihlášení naleznete v [Propozicích fotografické soutěže](#). Na základě dotazů autorů z posledních let lze letos pro přihlášení fotografie použít připravený [formulář](#), který však není povinný. Fotografie je možné přihlašovat stejným způsobem jako doposud bez formuláře. Přihláška musí obsahovat jméno autora, kontaktní údaje (adresa, e-mail, telefon), název díla, údaje, kde a kdy byla fotografie pořízena, případně i její popis. Přihlášením do soutěže autor deklaruje, že je majitelem autorských práv k soutěžnímu příspěvku. Přihlášku může předložit autor sám nebo libovolná fyzická či právnická osoba se souhlasem autora, který musí být k přihlášce přiložen.

Autor fotografií přihlášením do soutěže souhlasí, že VVOZP může snímky veřejně vystavit a případně dále používat k propagačním účelům.

Nejllepší díla vybere nezávislá porota. Uděluje se 1., 2. a 3. cena, případně čestné uznání.

Ceny vítězům uděluje předseda vlády České republiky – předseda VVOZP.

Získat dotaci na tarif nebo pevný internet je nyní pro lidi s nízkými příjmy snadnější než dříve

Dvouseťkorunovou slevu na mobilní tarif, internet nebo balíček služeb mohou lidé se zdravotním postižením či napjatým rozpočtem využívat už od začátku letošního roku. Aby pomoc zranitelným byla co nejrychlejší, během léta se výrazně zjednodušil proces žádosti o dotaci právě u lidí s nízkými příjmy. Místo čtvrtletního dokládání výše výdělku nyní postačí vyplnit při aktivaci služby jednoduchý formulář a dodat potvrzení o čerpání příspěvku na živobytí. Vodafone ale myslí i na další zranitelné skupiny, kromě závažného cenového zvýhodnění nabízí i speciální tarify třeba pro seniory starší 60 let.

Cenové [zvýhodnění telekomunikačních služeb](#) platí od ledna letošního roku a kromě lidí se zdravotním postižením na něj mají nárok i lidé s nízkými příjmy, které výrazně zasáhla rostoucí inflace a skokový nárůst cen energií. Protože pro ně je včasná pomoc naprosto zásadní, od léta se výrazně zrychlil a zjednodušil proces, jak mohou ti nejzranitelnější o pomoc požádat. Zatímco dříve právní předpisy určovaly povinnost každé tři měsíce dokládat příjmy, ze kterých se teprve nárok na zvýhodnění vypočítával, dnes stačí při aktivaci vyplnit jednoduchý formulář a doložit svou složitou situaci potvrzením z úřadu práce o tom, že žadatel pobírá příspěvek na živobytí. Nárok na dvouseťkorunové zvýhodnění pak platí po celou dobu, kdy člověk dávku od státu čerpá. To platí pro nově příchozí, ale také stávající zákazníci Vodafonu.

„Jsme si vědomi, že částka 200 korun může každý měsíc citelně ulehčit rodinnému rozpočtu. Když nás Český telekomunikační úřad v minulém roce s novou možností nabídnout toto cenové zvýhodnění oslovil, bylo pro nás samozřejmostí ji podpořit a ulehčit situaci těm, kteří pomoc potřebují. Ví-táme, že díky změně zákona je nyní pro naše zákazníky mnohem jednodušší si o podporu požádat, a věříme, že ji díky tomu využije více lidí než doposud. Aktuálně totiž dotaci čerpá zhruba 2000 našich zákazníků, což je méně, než jsme začátkem roku očekávali,“ říká Richard Stonavský, viceprezident Vodafonu pro vnější vztahy a regulaci.

Kromě lidí s nízkými příjmy je zákonné cenové zvýhodnění určeno také pro osoby zdravotně postižené s průkazem ZTP, osoby závislé na pomoci jiných lidí, případně také jejich opatrovníky. Zvýhodnění 200 korun měsíčně lze uplatnit i pro děti. Pokud tedy bude slevu čerpat jeden dospělý se dvěma ratolestmi, roční úspora činí více než 7000 korun.

Dvouseťkorunovou slevu na služby je možné využít na mobilní nebo pevný internet, mobilní či pevné hlasové služby, případně na balíček, který některou z uvedených služeb obsahuje. Kromě toho, že zákazníci mohou uplatnit slevu na svůj stávající tarif, je možné dotaci získat i při pořízení nové služby, která by pro ně jinak byla cenově nedostupná.

Více informací o dalších zvýhodněných cenách najdete na stránkách [tarifů pro seniory](#).

Česko potřebuje propojení zdravotních a sociálních služeb

Česká republika se dlouhodobě potýká s nedostatečným propojením zdravotních a sociálních služeb. Od roku 2024 by měly být nastaveny legislativní procesy a právně ukotvena zdravotně-sociální péče. Zatím se to týká pobytových služeb, kde by měl vzniknout nový typ zdravotně-sociální pobytové služby. Pokud se tak nestane, může stát přijít o 8,5 miliardy korun z Národního plánu obnovy. V momentě, kdy se člověk dostane do situace, že potřebuje zdravotní nebo sociální pomoc, nezajímá ho, odkud jsou tyto služby hrazeny. Při hledání pomoci je často dezorientován a frustrován.

„Naše nezisková organizace již několik let propojuje zdravotní a sociální odborníky ve prospěch klientů, aby měli ve složité životní situaci k dispozici člověka – Rodinného průvodce®. Ten při komplexní analýze zjistí jejich problémy, pomůže jim zorientovat se v systému zdravotních a sociálních služeb a najít adekvátní řešení své situace,“ říká Jitka Zachariášová, ředitelka neziskové organizace [A DOMA, z. s.](#) „Letos 26. října pořádá organizace A DOMA odbornou konferenci na téma První pomoc pro pečující aneb Co skutečně potřebují a co jim může současný systém sociálních a zdravotních služeb nabídnout,“ dodává.

Nominace na Ceny MOSTY

Návrhy na ocenění přijímá NRZP ČR do 31. 12. 2023, předávání cen MOSTY se uskuteční ve čtvrtek 23. května 2024 v Horáckém divadle v Jihlavě. Oceňovány budou projekty a osobnosti ve čtyřech kategoriích, jak je uvedeno v nominačním archu, který naleznete [zde](#).

Návrhy můžete posílat buď elektronickou poštou na adresu j.chudy@nrzp.cz, nebo písemně na adresu NRZP ČR, Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7. Návrhy mohou podávat všichni občané České republiky a všechny instituce.

Proč se stát členem zapsaného spolku ParaCENTRUM Fenix?

Fenix vedle svých služeb, jako je fyzioterapie, ergoterapie, osobní asistence, sociální rehabilitace nebo bezbariérová přeprava, představuje pro mnoho klientů také neformální komunitní prostor, kde si předávají své zkušenosti, rady, sdílejí radosti i strasti života na vozíku. Pokud by některý z klientů, jejich rodinných příslušníků nebo podporovatelů chtěl aktivně přispět k formování naší organizace na oficiální úrovni, neexistuje lepší způsob, než se stát členem.

Členové se scházejí na schůzi zpravidla jednou za rok, volí radu spolku nebo revizní komisi. Poplatek za členství činí 100 korun. Za těchto několik „povinností“ člověk získá bližší pohled na směřování organizace. Bude také tím, kdo organizaci, se kterou je jeho každodenní život provázán, aktivně podporuje. V neposlední řadě každý nový člen zvýší vyjednávací pozici ParaCENTRA Fenix ve vztahu k nejrůznějším organizacím a institucím.

Budeme moc rádi, když do toho půjdete s námi. Nezapomeňte si také přečíst, co si o tom myslí [současní členové](#), např. Blanka Cabalková:

„Když jsem začala navštěvovat Fenix, tak mi lidé kolem něj velmi pomohli. Členkou jsme se stala, protože jsem cítila potřebu organizaci něco vrátit formou aktivní podpory a pomoci. Členové mají možnost přímo ovlivňovat směřování organizace, která je pro nás všechny tolik důležitá. Myslím si, že pro Fenix jako takový je důležité opřít se o co největší členskou základnu.“

Poprvé v historii: taneční kurzy pro lidi s roztroušenou sklerózou

Máte RSku? Pak jste od vašeho lékaře určitě slyšeli, že pohyb vám prospěje. A Revenium si pro vás připravilo unikátní projekt, který zatím v Česku nemá obdoby. Tanečník Jan Onder, kterého mnozí znáte například ze StarDance, připravil sedm lekcí tanečních kurzů pro lidi s roztroušenou sklerózou a jejich doprovod. Kurzy jsou vhodné pro začátečníky i pokročilé a všechny milovníky pohybu a tance. Jan Onder s partnerkou kurzy povede pod dohledem zkušené fyzioterapeutky RS centra pražské VFN Mgr. Lucie Suché.

Kde: Taneční konzervatoř hl. m. Prahy, Křižovnická 81/7, Praha 1.
Kdy: od 18. 10. a dále každou středu od 17.45 hod. (délka lekce je 90 minut s přestávkou).

Cena: 6 000 Kč za pár. Uzávěrka přihlášek: 10. 10. 2023. Přihlášky posílejte a na další informace se ptejte Michala Janků: michal.janku@revenium.cz, tel. 731 693 847.

Podzimní Volnočasovky Pražské organizace vozíčkářů

Program Volnočasovky 2023 Pražské organizace vozíčkářů (POV) nabízí akce z pěti okruhů: *Tvořivá setkání* (tvořivé, výtvarné a rukodělné aktivity pod vedením a za pomoci lektorů), *U kávička* (besedy a posezení se zajímavými lidmi nad zajímavými tématy, a to nejen u kávička), *Jóga pro sedící* (cyklus jemných jógových protahovacích a dechových cvičení pod vedením profesionální lektorky), *Šip-káry* (trénink a amatérské hraní moderních elektronických šipek) a *Výcházky bez bariér* (půldenní vycházky přístupnými zajímavými místy Prahy).

Členství v POV není podmínkou účasti na Volnočasovkách, nicméně členové mají přednost. Podrobnosti se zobrazí kliknutím na název akce v [seznamu akcí](#). Online Volnočasovky jsou zdarma, na ostatních se platí účastnický příspěvek 50 Kč za osobu. Platí i doprovod. U akcí, na které bude třeba pořizovat materiál nebo jiné potřeby, se může účastnický příspěvek zvýšit. Vše oznámíme předem, na místě vás nic nepřekvapí. Obecně platí, že je třeba se k účasti na Volnočasovkách hlásit (telefonicky nebo na e-mailovou adresu mala@pov.cz), nejspíše dva pracovní dny před konáním.

Malíř ústy Allar Tael: Kreslím přírodu, je pro mě dechberoucí inspirací

Allar Tael se narodil 29. června 1983 v estonském Taali. V dětství rád rybařil a jezdil na kole. Po ukončení školní docházky se začal učit automechanikem. Následovala povinná vojenská služba, po níž pracoval v autoservisu v Pärnu jako automechanik. Svou práci měl rád a pracoval tam až do roku 2005, kdy se stal účastníkem autonehody, jejíž následky ho upoutaly na vozík. Později se naučil pracovat s počítačem s perem v ústech. V humoristickém časopise Piljaka vycházely jeho komediální příběhy. V roce 2017 se seznámil se stipendistou Celosvětového sdružení malířů malujících ústy a nohama Meelisem Luksem a na jeho popud začal kreslit obrazy.

vdmfk.com, sjkkustannus.fi | Foto: archiv Allara Taela, sjkkustannus.fi

Allar si poprvé vzal prázdný papír 4. června 2017 a začal s prvními malířskými pokusy. Učil se ze svých chyb a s pomocí internetu se zdokonaloval. Malování se tak stalo jeho novým povoláním. Allar nachází inspiraci v přírodě a své obrazy kreslí barevnými tužkami.

Allar Tael je jedním ze tří estonských umělců, kteří se stali členy Celosvětového sdružení malířů malujících ústy a nohama. Do asociace vstoupil v roce 2019 poté, co se dva roky věnoval umělecké tvorbě. Allar začal kreslit dvanáct let po autonehodě, která mu změnila život a kvůli níž se nemohl hýbat. Navzdory zvrátům osudu jsou Allarovy kresby plné jasu, radosti a fantazie. Jsou povznášející nejen pro nadšence malování nebo kreslení.

„Většinou zobrazuji přírodu, inspiraci čerpám z dokumentárních filmů. Kreslím zvířata, ptáky nebo – doufám, že nejen pro mě – dechberoucí pohledy na přírodu. Když nekreslím, v duchu sestavuji nová díla: plánuji barvy oblohy, země atd.,“ říká Allar.

Kresba nebo malba ústy dává jeho dílům zvláštní perspektivu – musí obraz několikrát otočit, aby ho mohl zpracovat.

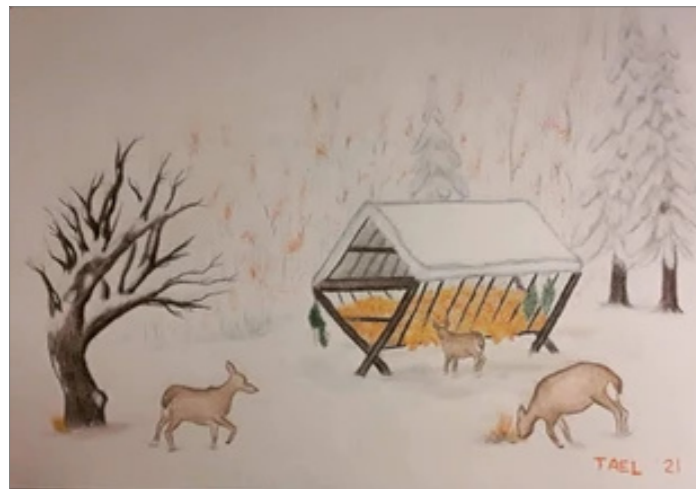
Celosvětové sdružení bylo založeno z iniciativy německého malíře malujícího ústy Arnulfa Ericha Stegmanna v Lichtenštejnsku v roce 1957. Jeho cílem je sdružovat a podporovat lidi, kteří musí tvořit ústy nebo nohama. Ze tří estonských členů sdružení je Allar Tael jediným, kdo kreslí a maluje ústy, a údajně i jediným malířem ústy v Estonsku.

Letos měl Allar Tael výstavu v Centru Kondas (od ledna do konce března), což je městské muzeum umění ve Viljandi, založené v roce 2003. Výstavu podpořil Estonský kulturní fond (viz foto na této straně).

Centrum je věnováno jednomu z nejznámějších estonských naivistů – Paulu Kondasovi (1900–1985), jehož obrazy jsou vystaveny ve stálé expozici.

Nakladatelství UMŮN: Nad Školou 1289, 463 11 Liberec 30, tel.: 485 161 712,
umun@umun.cz, www.umun.cz

Odvolat se není hračka

Ivan Jergl

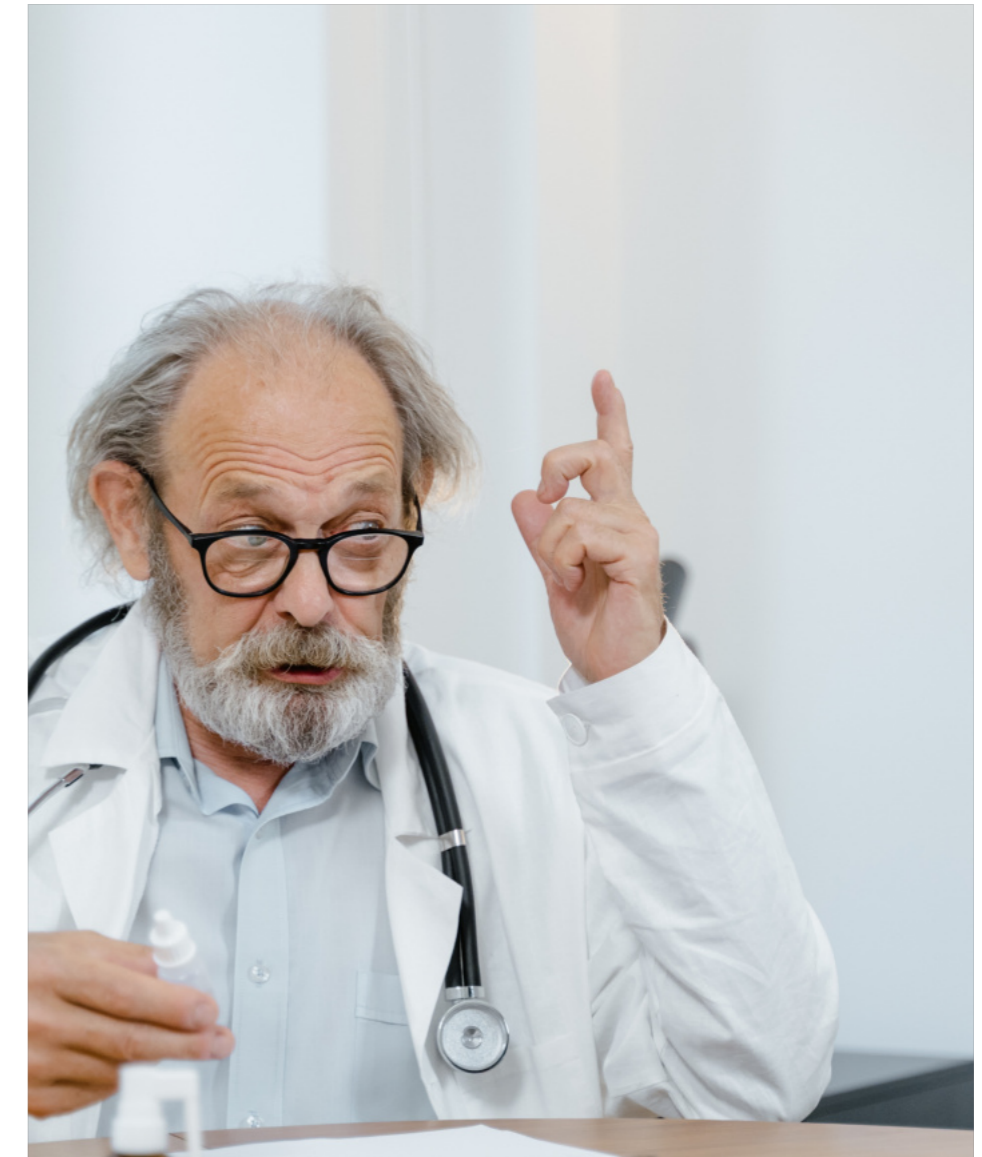
Už jste v životě žádali o nějakou zdravotní nebo kompenzační pomůcku? Je to jednoduché. Vypíšete formulář, přiložíte lékařské nálezy – čím podrobnější, tím lepší –, svalové testy, podáte a čekáte.

Čekáte a jde vám hlavou, že jste museli argumentovat svou zdravotní tělesnou méněcenností, které byste se s radostí zbavili, ale na základě které se vám (snad) dostane nějaké jinými lidmi často záviděné výhody. Třesete se jako žadatel o dotaci z eurofondů na výstavbu vzdušného zámku. Nemáte žádnou přednost pozvedající vaše sebevědomí. Cítíte, že vám to jde jaksi proti srsti. Jsem dostatečně ubohý, abych se vešel do posuzovací tabulky strohého zákona a vyhověl přece jen subjektivnímu pohledu? Nebo jsem ještě na tom dobře a mám se stydět, že o takový facilitační prostředek žádám? Jak mě zhodnotí posudková komise? V jaké náladě bude ten který člen?

Přijde rozhodnutí. Elektrická zvedací postel zamítnuta, schválena obyčejná nemocniční, jejíž nohy jsou provrtány a po ručním vysunutí do potřebné výše se v otvorech zajistí kovovými závlačkami. O přidělení svalnatého komorníka, který bude nohy vysouvat a zasouvat při přeseďání z lůžka na vozík a z vozíku na lůžko, se v rozhodnutí nic nepraví. Podrobné nálezy a rentgenové snímky nebyly zřejmě dostatečně přesvědčivé, možná v tsunami nejrůznějších žádostí nebylo ani dost času na jejich prostudování a utvoření si představy, co vlastně žadatel zmůže a co nálezy případně zveličují.

Co se dívíte, řekl by Napoleon Bonaparte, já vždycky dával přednost rychlému náčrtu bitevního pole a bojové taktiky než sáhodlouhému mudrování maršálů. Dáte mu po stolech za pravdu, odvoláte se ve lhůtě proti zamítavému rozhodnutí a žádáte o osobní účast na jednání komise. A necháte si zhotovit barevné naturalistické fotoportréty ztuhlých kloubů, deformit a atrofií svalů, až se sám leknete originálního uměleckého dojmu svého korpusu.

Když se zjevíte v celé své impozantnosti před členy komise, je to záležitost dvaceti minut. Ještě několik dotazů, zda udržíte lžici či tužku. S nepřijemnými rozpaky dotýcnou činnost

předvedete – ano, je to jasné. Souhlas komise téměř jednomyslný. Tak tomu se říká persuazie neboli přesvědčování či lépe: působivá osobní prezentace. Nebylo by v podobných případech dobré souhrnné posudky doprovázet videem, na kterém by odborný lékař komentoval předváděnou reálnou nepohyblivost a postižení? Ono totiž napsat, že abdukce, rotace, flexe atd. mají hodnotu tolik a tolik stupňů, je sice konkrétní údaj, ale umět si to dokonale představit a promítnout do reálných pohybů žadatele, si podle mě dokáže

názorně představit jen praktikující ortopéd a fyzioterapeut. Nikoliv tedy každý člen lékařské posudkové komise, ve které sedí lékaři nejrůznější původní specializace.

Možná by bylo nejlepším řešením vytvořit jakýsi projekční počítačový program CAD-CAM, který by po nakrmení ergonomickými souřadnicemi z ortopedického a neurologického vyšetření pacienta animoval možné zbytkové pohyby žadatele a dal tak k dispozici komisím maximálně objektivní podklad k rozhodování.

Narodila jsem se malá možná proto, abych dělala radost malým dětem, říká s nadsázkou Marie Sikorová

Paní Marie Sikorová z Ostravy je statečná žena, která se s odhodláním a vytrvalostí potýká s velmi vzácným onemocněním nazývaným syndrom Ellis–van Creveld (EVC). Onemocnění je charakterizováno řadou příznaků, mezi které náleží nízký vzrůst, krátké končetiny, polydaktilie (nadpočetné prsty na ruce nebo nohou), dysplazie (porucha vývoje nebo růstu zubů, vlasů a nehtů) a vysoká prevalence vrozených srdečních vad. Nejen důsledkem těchto abnormalit se zdravotní stav paní Marie komplikuje. Jelikož je syndrom EVC degenerativní, s věkem a nadměrnou fyzickou námahou se zdraví zhoršuje. Proto je velmi důležitá dlouhodobá specializovaná podpora a péče. Paní Marie se však musí vyrovnávat také s další výzvou. Tou je její více než deset let trvající boj o invalidní důchod třetího stupně. Ten by jí přinesl finanční soběstačnost a umožnil by jí lépe se vyrovnat s nároky a omezeními, které jí onemocnění EVC přináší. Místo toho musí čelit opakovaným lékařským posudkům a zamítání žádostí.

Lenka Martínková, www.ceskatelevize.cz, facebook Marie Sikorové, www.jineomalovanky.cz | Foto: archiv Marie Sikorové

Marie Sikorová se narodila v roce 1982 v Opavě. Dětství prožila v Dolním Benešově, kde navštěvovala i ZŠ. Bydlela zde do svých 20 let. Vystudovala Střední školu prof. Zdeňka Matějčka v Ostravě, obor Výchovná a humanitární činnost. Po maturitě pracovala jako asistentka pedagoga v mateřské škole v Českých Budějovicích. Je vdaná a od roku 2016 bydlí spolu s manželem a synem v bytě v Ostravě. Od roku 2017 pracovala jako OSVČ na vedlejší činnost a zabývala se výrobou a prodejem 3D omalovánek ze sádky. V roce 2021, po manželově těžkém úrazu, musela živnost přerušit. Od roku 2018 je dobrovolnicí charitativní organizace Marys Meals. Stále se věnuje osvětě v souvislosti se syndromem EVC, převážně v mateřských a základních školách. Paní Marie od roku 2010 pobírá invalidní důchod 2. stupně. Pro posudkové lékaře je paní Marie nemocná málo.

„Z úst posudkových lékařů slyším, že invalidní důchod třetího stupně mi bude přiznán, až budu na vozíku,“ říká Marie. Navíc je se svými 141 cm „přerostlá“ o 3 cm a nevejde se do indi-

kačních tabulek. Pro úřad práce a případného zaměstnavatele je se svým postižením nezaměstnatelná.

Zákon č. 435/2004 Sb. uvádí: „Zákon České republiky žádným způsobem nespécifikují, v jaké míře mohou osoby, kterým byl přiznán invalidní důchod, pracovat. Každý člověk se

zdravotním postižením proto sám rozhoduje o tom, v jakém rozsahu může – s ohledem na svůj zdravotní stav – pracovat. Avšak doba pobírání invalidního důchodu prvního a druhého stupně se nepočítá do doby pojištění, která je potřebná pro výpočet starobního důchodu.“

Nemožnost najít zaměstnání dovedla Marii až k založení živnosti na vedlejší činnost. Začala vyrábět 3D sádrové odlitky, tzv. Jiné omalovánky, které jí slouží jako didaktická pomůcka. Výrobu mohla začít jen díky asistenci a vydatné pomoci manžela a syna. Věnuje se také natáčení videí, ve kterých vypráví o své nemoci a boji s úřady. Připravila osvětový program, s nímž navštěvuje mateřské a základní školy, kde seznamuje děti se životem člověka se vzácným onemocněním. V místě, kde bydlí, kolem sebe soustředila skupinu dětí, pro které připravuje zábavný edukativní program. Jak sama s nadsázkou říká: „Narodila jsem se malá možná proto, abych dělala radost malým dětem.“

Svůj příběh sdílela v mnoha médiích a také v České televizi v pořadu Černé ovce. Psychický tlak, neustálý boj s byrokracií a manželův těžký úraz, to vše se podepsalo na jejím zdraví natolik, že před dvěma lety musela svoji živnost ukončit.

Navzdory všem překážkám se paní Marie nevzdala. Vyhledala pomoc právníka specializujícího se na sociální zabezpečení a invalidní důchody. Společně předložili důkazy o jejím zdravotním stavu a negativním dopadu syndromu EVC na její schopnost pracovat a samostatně se žít. Při osobní schůzce požádala ministra práce a sociálních věcí o odstranění tvrdosti zákona. Bohužel ani po devíti měsících se nedočkala odpovědi.

„Institut odstranění tvrdosti zákona slouží ke zmírnění tvrdosti rozhodnutí, kdy účinky, které nastanou důslednou a přesnou aplikací zákona, by vedly ke zvláště tíživým důsledkům. O odstranění tvrdosti zákona můžete požádat, pokud se domníváte, že v daném případě k tvrdosti došlo. Vždy je třeba mít již rozhodnutí, v němž byla tvrdost realizována. Žádost o odstranění tvrdosti zákona můžete zaslat ČSSZ, která ji postoupí MPSV, případně ji přímo zaslat MPSV.“ (Zákon č. 582/1191 Sb.)

V současné době posudkoví lékaři přehodnotili Mariin zdravotní stav a odebrali jí průkaz ZTP/P. V odůvodnění je uvedeno, že předchozí rozhodnutí je uvedeno, že předchozí rozhodnutí bylo posudkovou lékařkou nadhodnoceno. Po konzultaci s právníkem NRZP ČR se paní Marie rozhodla podat správní žalobu.

„Správní žaloby jsou žaloby, které jsou podané proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Žalobu je třeba podat u soudu, který je k jejímu projednání příslušný. Fyzickou žalobu může podat ten, kdo tvrdí, že byl zkrá-

cen na svých právech rozhodnutím správního orgánu či předcházejícím řízením, zpravidla se bude jednat o účastníka správního řízení, se kterým správní orgán řízení vedl.“ (Soudní řád správní, § 65 Žalobní legitimace, odst. 1 s. ř. s.)

Příběh paní Marie je inspirací pro ty, kteří čelí podobným výzvám. Je příkladem síly a vytrvalosti, kterou

předvádí v boji se vzácným onemocněním. (Dovětek: Očekávaný výsledek se nakonec dostavil. Ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka vyhověl žádosti paní Marie o odstranění tvrdosti zákona, protože „při provádění důchodového pojištění byla tvrdost sledována“. Paní Marie ještě čeká na vyjádření ČSSZ, která musí ve věci vydat rozhodnutí.)

Marie Sikorová se synem

Syndrom Ellis-van Creveld

EVC je vzácné, autosomálně recesivně dědičné onemocnění s neznámou prevalencí. Za posledních padesát let bylo celosvětově hlášeno 150 případů. V Česku žije pravděpodobně pouze sedm lidí s tímto syndromem. Onemocnění je charakterizováno řadou příznaků, mezi které patří nízký vzrůst, krátké končetiny, postaxiální polydaktilie (nadpočetné prsty na ruce nebo nohou), ektodermální dysplazie (porucha vývoje nebo růstu zubů, vlasů a nehtů) a vysoká prevalence vrozených srdečních vad.

Typické klinické příznaky jsou způsobeny poruchou chondrálních a ektodermálních tkání v těle. Úzký hrudník způsobený krátkými žebry může mít za následek těžkou poporodní respirační insuficienci.

Onemocnění je neléčitelné a léčba je pouze symptomatická. Zahrnuje léčbu respirační insuficience způsobenou úzkým hrudníkem a jeho kombinací se srdečním selháním na podkladě srdečních abnormalit. Pacienti často podstupují chirurgické výkony z důvodu srdečních abnormalit, stomatologických problémů a ortopedických obtíží.

Délku života u pacientů s EVC ovlivňuje hlavně závažnost respirační insuficience a vrozené srdeční vady.

(www.orpha.net)

Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové přinesl rodinám v tísní 658 800 Kč

Pátého ročníku Běhu dobré vůle Nadace Olgy Havlové, který se konal v úterý 12. září v oboře Hvězda, se zúčastnilo více než 500 běžců a běžkyň. Díky nim se podařilo na pomoc rodinám v tísní vybrat úžasnou částku.

Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové | Foto: Jiří Vinš

Celý výtěžek ze startovního daruje Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové na pomoc rodinám v tísní.

Finanční dar obdrží například maminka, která sama vychovává dva malé chlapce, a to na pořízení zdravotního kočárku pro mladšího syna. Adámek trpí dětskou mozkovou obrnou s částečným ochrnutím končetin na pravé straně těla. Maminka sama se potýká se zdravotním handicapem.

Finanční pomoc zajistí rodinám ohroženým ztrátou bydlení dočasné ubytování (v náhradních, azylových nebo krizových domech), kde při řešení životní situace (např. vyřízení dávek, řešení zdravotního stavu či hledání stabilního bydlení a práce) pomáhají sociální pracovníci.

Účastníci akce se mohli občerstvit u mnoha stánků neziskových organizací a vyzkoušet si hod oštěpem s olympioničkou Irenou Gillarovou. Sportovní odpoledne obohatilo Divadlo Spejbla a Hurvínka nebo stavění jubilejní mozaiky z originálních kostiček LEGO – srdce nejen pro Olgu. Nejmenší děti si mohly skládat z kostiček LEGO Duplo. Nechyběl ani fotokoutek LEGO. Nedožitě 90. narozeniny Olgy

Havlové připomněla venkovní výstava „Olga Havlová – První dáma republiky - Královna dětí“. Zazněla i *Píseň pro Olgu* od Anety Langerové.

Poděkování náleží partnerům, dobrovolníkům, patronům a všem podporovatelům, bez jejichž zapojení by se Běh dobré vůle Nadace Olgy Hav-

lové nemohl uskutečnit. Poděkování rovněž patří Městské části Praha 6 a Nadaci ČEZ za finanční podporu a Ochrannému svazu autorskému.

Výsledky závodu najdete zde. Reportáž z dětských závodů můžete zhlédnout ve Zprávičkách.

Akci Ochrana člověka za mimořádných situací si děti pochvalovaly

A máme tady začátek nového školního roku a s ním i tradiční akci, kterou pořádá Základní škola pro tělesně postižené v Opavě. Setkání se záchrannými složkami a oddílem vodních skautů probíhá na jejich základně Poseidon.

Základní škola pro tělesně postižené v Opavě | Foto: archiv školy

Tentokrát byli přivzváni žáci ze ZŠ a PŠ Slezský odboj, klienti z Denního stacionáře Domovinka a děti z Dětského centra Čtyřlístek, MŠ Eliška a MŠ Skrochovice.

Cílem našeho setkání bylo seznámit se s postupy při záchranné živote během nenadálých, někdy i život ohrožujících situací. Máme na mysli krizové situace, ve kterých se můžeme ocitnout i v běžném životě – živelné pohromy, požáry, dopravní nehody, tonutí, epidemie a další.

O bohatý program a názorné ukázky se postaraly složky integrovaného záchranného systému – Armáda ČR, Hasičský záchranný sbor MSK, Záchranný útvar Hasičského záchranného sboru v Hlučíně – složka potápěčů, Policie ČR, Městská policie Opava, Vězeňská služba a Zdravotnická záchranná služba.

Jako úplní nováčci k nám zavítali pracovníci Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Kardiopulmonální resuscitaci společně se stanovištěm EVVO a dopravní výchovy předvádějí

studenti Střední zdravotnické školy v Opavě. Technickou přípravu akce včetně jízdy na tandemových kolech a benecyklu zajišťovali studenti Středního odborného učiliště stavebního. Skauti z Poseidonu měli na starosti jízdu na pramicích. Velmi si vážíme jejich dlouholeté spolupráce v čele s kapitánem Mgr. Daliborem Zemanem.

Poděkování patří panu Lukáši Gebauerovi z otického řeznictví, který se spolu s firmou CHLAZENÍ servis, s. r. o., podílel na pohostění.

Kolíčkový den na vás čeká 17. října

Cílem Nadace Jedličkova ústavu je podpora dětí a mladých lidí s handicapem v začlenění do běžného života. Díky těmto dětem vznikla kampaň Zelený kolíček – kolíček nás spojuje, ve které je zelený kolíček vnímán jako symbol spojení zdravých lidí a lidí s handicapem. Během Kolíčkového dne šíříme myšlenku, že bychom rádi spojili zdravé lidi a lidi s handicapem v jeden spolupracující celek. V úterý 17. října v ulicích Prahy, Středočeského kraje a také u partnerů Kolíčkového dne bude možné zakoupit Zelený kolíček za charitativní příspěvek v minimální hodnotě 50 Kč, a to od 8 do 17 hodin.

Tým Nadace Jedličkova ústavu | Foto: archiv Nadace Jedličkova ústavu

Zakoupením Zeleného kolíčku přispějete Nadaci Jedličkova ústavu, která vaše příspěvky předá dál v plné výši. Příspěvky budou použity nejen na pořízení kompenzačních pomůcek, osobní asistenci, studium nebo pracovní tréninky pro lidi s postižením, ale také na podporu jejich volnočasových aktivit a rozvoj dalších zájmů, aby děti a mládež s postižením měly pestřejší a plnější život. Snažíme se veřejnost vyzvat, abychom se navzájem respektovali. Aby lidé neodvraceli hlavu, bez obav

navázali kontakt s člověkem s handicapem a dokázali s ním komunikovat. Jako symbol tohoto spojení si všichni 17. října připneme na oblečení Zelený kolíček. Proč právě kolíček? Rádi bychom vám přiblížili příběh Zeleného kolíčku. Kde se vzal? Víte o tom, že jeho symbol přibližuje opravdový příběh studenta školy Jedličkova ústavu? Jak to celé vlastně bylo, se dozvíte v [rozhovoru s Jakubem](#). Pokud si chcete koupit kolíček online, pak pošlete 90 Kč na náš transpa-

rentní účet 350350/5500, do poznámky platby uveďte „ZK a své příjmení“ a pošlete nám svoje jméno a adresu na info@nadaceju.cz. My vám jako poděkování odešleme kolíček poštou s kartičkou, kam je možné napsat věnování. Chcete se také do akce aktivně zapojit a stát se tak oficiálními partnery Kolíčkového dne? Zapojit se můžete jako dobrovolník nebo náš partner: 1) Prodejem kolíčků v prostorách vaší školy, společnosti, prodejny nebo centra – lidé budou mít možnost si ko-

líček zakoupit, přispět tak na dobrou věc a seznámit se s myšlenkou Zeleného kolíčku.

2) Prodejem kolíčků v ulicích Prahy a tímto způsobem seznámit veřejnost s problematikou života s handicapem a s myšlenkou kampaně Zelený kolíček.

3) Finančně podpořit Kolíčkový den na transparentním účtu 350 350/5500.

Pokud máte o spolupráci zájem, pišete nám na marketing@nadaceju.cz.

Nadace Jedličkova ústavu už od roku 1990 všestranně podporuje děti a mladé lidi s tělesným či kombinovaným postižením. Činí tak buď přímou pomocí nebo prostřednictvím organizací, které poskytují potřebné služby v oblasti vzdělávání, sociální a pracovní rehabilitace, léčebných terapií, bezbariérové dopravy, osobní asistence a volnočasových aktivit. Hlavní skupinou příjemců finančních prostředků jsou studenti a organizace kolem Jedličkova ústavu a škol v Praze, pomáháme však po celé ČR.

Nadace Jedličkova ústavu se hlásí k humanitnímu odkazu profesora MUDr. Rudolfa Jedličky, zakladatele Jedličkova ústavu, který celý svůj život prosazoval ideu plnohodnotného života osob s handicapem.

Kolíček
nás spojuje.
Připněte si ho i vy.

KOLÍČKOVÝ DEN
17. ŘÍJNA 2023

QR Platba

Bohumín dokončil stavbu rampy pro imobilní nájemníky a chystá venovní výtah pro dům s pečovatelskou službou

Město pokračuje v usnadnění přístupu méně pohyblivým nájemníkům do svých bytových objektů. Od tohoto týdne mohou obyvatelé jednoho z věžových domů v Nerudově ulici využívat novou nájezdovou rampu. Jen letos do odstraňování bariér investuje Bohumín šest milionů korun.

Text a foto: Jana Končítková

Všechny věžové domy v Bohumíně prošly v minulých letech hromadnou výměnou oken, výtahů, zateplením, opravami vstupů a dalšími vylepšeními. Nyní město vytipovává, u kterých z nich lze stavebně zajistit bezbariérovost.

„V našich bytových domech žijí i lidé, pro které schody představují zásadní překážku. Nemusí nutně jít jen o vozíčkáře, jsou to i někteří senioři nebo rodiny s malými dětmi. V dobách sídlištní výstavby se na tyto skupiny osob příliš nemyslelo. Proto jsme se rozhodli vybrat lokality, které jsou vhodné pro vybudování ramp,“ uvedl místostarosta Bohumína Igor Bruzl.

První z těchto projektů na zprístupnění bytového objektu osobám s omezenou hybností město dokončilo v Nerudově ulici. Bezbariérová rampa je vhodná nejen pro invalidní křesla, ale také pro jízdní kola a kočárky.

„Nájezd má šířku jeden a půl metru a obě jeho strany chrání zábradlí. Rampa spojuje jeden z hlavních vchodů bytového domu s nově vybudovaným přístupovým chodníkem ze zámkové dlažby, po němž se lidé dostanou na veřejné komunikace,“ popsala vedoucí odboru správy domů bohumínské radnice Kateřina Pálková. Doplnila, že za její vybudování zaplatila radnice 720 tisíc korun.

Odlisný postup město zvolilo ve Štefánikově ulici, kde do jednoho z paneláků pořídilo za tři čtvrté milionu korun zdvihací plošinu pro vozíčkáře. V těchto dnech se dokončuje její výroba, instalace by měla proběhnout v září.

„U některých objektů nám ve stavbě ramp brání husté inženýrské sítě, které musíme respektovat. V takových případech volíme alternativní řešení

v podobě schodišťové plošiny,“ konstatoval Bruzl.

Další letošní projekt, který zajistí lepší komfort lidem s onemocněním pohybového aparátu, město navrhlo přímo pro cílovou skupinu seniorů. Ve svém domě s pečovatelskou službou v ulici Na Chalupách postaví nový výtah. Ten dosud v patrovém objektu chyběl.

„V Bohumíně jde o ojedinělý projekt, protože výtah budujeme

zvenku. Kabina bude prosklená a vybavená bezpečnostní kamerou i dalšími technologiemi. K propojení výtahu s budovou dojde v úrovni druhého nadzemního podlaží pomocí krátkého spojovacího mostku. Stavební práce začnou po letních prázdninách,“ nastínila Pálková.

Investice, zahrnující stavební práce i pořízení samotné zdviže, představuje 4,5 milionu korun.

Elektrický exteriérový vozík

Aviva RX40

je hrazen zdravotními pojišťovnami pod kódem **5012643**

Elektrický skládací vozík

Esprit Action

je plně hrazen zdravotními pojišťovnami pod kódem **5016385**

NOVINKA

Pro více informací navštivte naše webové stránky

www.sivak.cz

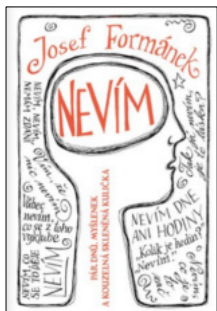
SIVAK medical technology s.r.o.

Jana Masaryka 1713

500 12 Hradec Králové

Tel.: 495 220 684

LITERATURA

Nevím | Josef Formánek. Tuhle knihu lze číst jako otevřený deník o pár dnech, které něco podstatného v životě autora změnilo nebo také pouze jako noční rozhovor z očí do očí s někým nám povědomým... Laskavá slova o rodině, přátelích, létání, zkouškách ohněm i obyčejných malých bolestech a radostech... Josef Formánek je český prozaik, reportér, redaktor a cestovatel. Vystudoval Střední zemědělskou technickou školu v Roudnici nad Labem. Roku 1992 založil společně s Miroslavem Urbánkem geografický magazín Koktejl. Téměř třináct let působil jako jeho šéfredaktor a díky své práci procestoval přes třicet zemí světa, z nichž ho nejvíce ovlivnil ostrov Siberut. Stál také u zrodu časopisů Oceán, Everest, Fénix, Kleopatra, Nevěsta a časopisu pro děti Říše divů. Dnes se věnuje výhradně spisovatelství a činnosti. Formánek má dceru Karolínu, kterou by jednou chtěl vzít s sebou na ostrov Siberut a ukázat jí veškeré moudro přírodních národů a tajemné kouzlo pralesa...

Všechny moje války: autobiografie | Václav Neckář. Zpěvák Václav Neckář slaví v říjnu 2023 osmdesáté narozeniny. Při té příležitosti vydává autobiografii *Všechny moje války*, na které pracoval více než pět let. Svůj životní příběh vypráví bez příkras a s pokorou čtenářům svěruje klíče od svých třináctých komnat. V bohatě fotograficky vybavené knize jistě najdou i zpěvákovi skalní příznivci velké množství překvapivých informací, které dosud neznali. Václav svoji autobiografii uvádí slovy: „Občas se mě někdo snaží chlácholit: Vašku, osmdesátka – to přece není žádný věk! Já ale vím, že je. Vždyť co všechno jsem za těch osmdesát let prožil! Pravda, z druhé světové války, během níž jsem se narodil, si toho moc nepamatuji – znám jen rodinné historky o ukrývání parašutistů –, ale dál už jsou moje vzpomínky jasné.“

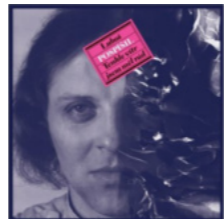

Návod k použití železnice | Jaroslav Rudiš. Literární cesta po kolejích celé Evropy. Autor, od dětství fascinovaný světem železnice, své putavé vyprávění o dějinách prokládá brilantními historkami z mnoha cest – z Palerma na Sicílii až do finského Laponska, nočním vlakem z Kyjeva do Lvova, lokálkou z Českého ráje do Jedlové. Přes Německo, Švýcarsko a Rakousko překolejí Alpy a dostane se do italského Terstu a Benátek. Už nikdy vám nebude vadit, že zmeškáte vlak, protože vždycky pojedete další. Nejrychlejší trasy vyměníte za ty pomalejší a hezčí, naučíte se vnímat krásu nádražních katedrál, rozumět „zpívajícím“ lokomotivám a pochopíte, proč nad našimi osudy bdí železniční bohyně. Osobní a poetický průvodce pro všechny železniční lidi. Původní německá edice Gebrauchsanweisung fürs Zugreisen (Piper Verlag, 2021) se stala v Německu bestsellerem a dočkala se deseti vydání.

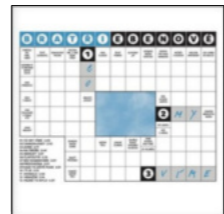
ČTENÁŘI DOPORUČÍ: Vítězové | Fredrik Backman. Završení trilogie z hokejového městečka Medvědin (*Medvědin, My proti vám*). Od událostí, o nichž nikdo nechce mluvit, uběhly dva roky. Všichni se snažíme posunout dál, jenže cosi v tomhle lese to člověku nikdy úplně nedovolí. Jsme město se smutkem v srdci a násilí zde visí ve vzduchu, máme rádi pohádky s dobrým koncem, ale vlastně jsme tušili, že tahle mezi ně nepatří. Tentokrát to začíná vichřicí a končí střelbou. Někdo, kdo byl dlouho pryč, se vrací domů. Někdo nás opouští navždy, někdo se zamiluje...

HUDBA

Tenhle vítr jsem měl rád | Luboš Pospíšil. I čtyřicet let od původního vydání je toto album hodno označení za dlouhohrajičku desku sezóny. Nejde jen o časopisecká a jiná ocenění, ale především o skutečnost, že podstatnou část písní dodnes Pospíšil hraje. Rockový písničkář par excellence...

Co my víme | Bratři Ebenové. Šesté řadové album kapely Bratři Ebenové. Obsahuje třináct nových skladeb. Autorem všech (hudby i textu) je Marek Eben. Výjimku tvoří instrumentální skladba Čláfoutis, jejímž autorem je nejmladší z bratrů David.

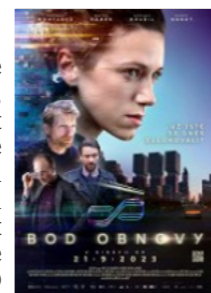
Il Boemo (Soundtrack) | Philippe Jaroussky, Josef Mysliveček, Various Artists. Dlouho očekávaný soundtrack k historickému filmu o ve své době mimořádně úspěšném českém hudebním skladateli Josefu Myslivečkovi (1737–1781) se konečně dostal k posluchačům a ti se tak můžou na vlastní uši přesvědčit, že nahrávka zcela obstojí i bez filmové, resp. obrazové složky. Vynikající sólisté (za všechny jmenujme alespoň francouzského kontratenoristu Philippa Jarousského nebo maďarskou sopranistku Emöke Baráth) a skvělý instrumentální doprovod souboru Collegium 1704 s dirigentem Václavem Luksem.

FILM

Úsvit | režie Matěj Chlupáček, scénář Miro Šifra. Do městečka Svit pod Tatrami přijíždí v roce 1937 ředitel velké továrny se svou ženou, aby zde po batovském vzoru Zlína postavili moderní průmyslové město. Jejich plány ale naruší znepokojující nálezy mrtvol v areálu továrny. Novorozenec s mužským i ženským pohlavním orgánem. Monstrum. Na místo přijíždí tajná policie...

Bod obnovy | režie Robert Hloz. Představte si, že žijete v roce 2041, kdy máte právo být po nehodě či jiné nepřírodní smrti oživeni. Stačí si jen pravidelně vytvářet digitální zálohu své osobnosti – BOD OBNOVY. Agentka Em právě dostává do rukou případ, kdy byla základní pravidla obnovy porušena. Bod obnovy oběti byl smazán a Em tak má před sebou výjimečný zločin. Strhující příběh...

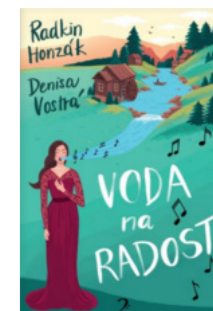

Přízraky v Benátkách | režie Kenneth Branagh. Film nás zavede do poválečných strašidelných Benátek, kde žije ve vyhnanství slavný detektiv Hercule Poirot. Poirot si zde užívá důchod. Svůj čas tráví tím, že dělá vše pro to, aby nemyslel na zločin a vyšetřování; ale zločin přichází za ním. Je den před svátkem všech svatých a Poirot navštíví stará přítelkyně, slavná spisovatelka Ariadna Oliverová (Tina Fey), která mu musí něco ukázat, přičemž mu slíbí, že to není zločin. Chce, aby se k ní přidal na seanci ve strašidelném paláci, který vlastní slavná operní zpěvačka Rowena Drakeová (Kelly Reillyová) a pomohl jí dokázat, že to není skutečné. Poirot neochotně souhlasí. Jeden z hostů je ale zavražděn...

NAUČNÉ PUBLIKACE

Voda na radost | Radkin Honzák, Denisa Vostrá. Zase Vostrá a Honzák, to si dělají legraci? A oni jo. Ze sebe, z vás, z těžkostí světa. Z toho, že někdy je všechno takříkajíc na nic – veřejně to chceme napsat slušně. Do knížky se schová i jadrnější slovo, ovšem vždy vyvážené zvonivým kouskem poezie. V textu se tak střídají krása a zvíře, čímž myslíme věty různého ražení, nikoli autorskou dvojici. Kniha vysvětluje fungování emocí v souvislosti s mozkem (víte, že ve třech letech se to v mozku musí „prostríhat“, aby množství informací neznemožnilo další vývoj?) a také nezbytnost smíchu pro „přepínání“ organismu v rámci antistresové očisty. Najdete v ní i rady, jak na to. Existuje kráva radosti a tu je třeba denně dojit. A také krmit. V knížce zjistíte, jak se to dá dělat. „Analýza humoru se podobá pitvě žáby. Lidé se hodně dozvědí, ale objekt zájmu to nepřežije,“ napsal Mark Twain. V téhle knížce je humor živý. Autor sice zná i historky z pitevně, ale vypráví jen ty veselé, opravdu!

Parasportovci očima televizních diváků | Veronika Macková. Kniha se zaměřuje na výzkum televizního publika a jeho vnímání parasportovců, zejména paralympioniků, v pořadech České televize. Hledá odpovědi na tyto otázky: Jak diváci vnímají parasportovce? Obdivuje publikum tyto sportovce, nebo je naopak lituje? Jak diváci vnímají prezentaci paralympijského sportu? Existují rozdíly mezi prezentací sportovců s postižením a bez postižení? Jsou v reportážích důležité životní příběhy parasportovců? „Kniha má za cíl zmapovat různorodé publikum – to, které sleduje parasport pravidelně, stejně jako občas, a to, které se naopak o tento druh sportu nezajímá –, a popsat oblast, která není v České republice prozkoumaná. Také v zahraniční odborné literatuře jsou jen malé zmínky o publiku sportovců s handicapem,“ píše Veronika Macková, která se v rozhloveném sportu lidí s postižením věnovala i profesně jako redaktorka a reportérka České televize. Nyní je zaměstnaná jako ředitelka komunikace Českého paralympijského výboru.

Dynastie mozků: Zakladatel rodu neurochirurgů v rozhovorech a vzpomínkách | Vladimír Beneš, Martina Riebauerová. Tři generace rodiny neurochirurgů, tři generace s jinými technologickými možnostmi při operování mozku. To je zkušenost otce, syna a vnuka stejného jména i příjmení. Původní a vůbec poprvé publikovaný rozhovor s Vladimírem Benešem nejstarším (1921–2021), průkopníkem neurochirurgie v Česku, který zemřel před dvěma lety ve věku 100 let, doplňuje rozhovor s Vladimírem Benešem mladším i glosami Vladimíra Beneše nejmladšího. Díky vzpomínkám na tátu a dědečka kniha rozkrývá konkrétní témata z různých úhlů pohledu.

„Já jsem všechny své peníze – a vydělal jsem jich dost – investoval do vzdělání svého syna. A syn zase investoval do mého vnuka. Vždycky se nám to vyplatilo. Na konci šedesátých let jsem půl roku pracoval ve Švýcarsku. Vydělané peníze jsem tam chytře nechal a platil z nich vzdělání, když šel Vláda do Ameriky. A teď mi to ten kluk vrací. Až moc – on tedy taky dost vydělá, pacholek. Snacha nám nakupuje jídlo. Přiveze obrovskou tašku z Makra a v ní hotová jídla, všechno nám zaplatí. A my ušetříme peníze. Pro holčičky, pravnučky! To by Zděna nepřežila, že by holčičkám něco upřela. Tenhle byt jsme dali synovi. Já jsem tu už jen nájemník. Ale on mi nezvýšil činži, platím mu málo. (Pozn. syna: ‚Nikdy neplatil ani korunu.‘) A tak ještě ušetříme. Pro ty holčičky, jak jsem říkal.“

Colours of Ostrava už znají všude, říká ředitelka festivalu Zlata Holušová

Text a foto: Jiří Muladi

„Každý muzikant v Izraeli ví, co je Colours of Ostrava, stejně tak v Senegalu, vědí to i všichni kanadští Indiáni. Z malického ostravského festivalu se rozrostl na hudební mapu světa.“

Vystoupení hvězdných umělců, ale i zrušené koncerty dvou headlinerů. Tak si bude řada návštěvníků pamatovat 20. ročník multizánrového hudebního festivalu Colours of Ostrava, který se od 19. do 23. července konal v areálu Dolní Vítkovice. Na festivalu se letos předvedla více než 100 umělců ze 30 zemí světa. „I když to byl ročník jubilejní, byl nejtěžší v celé historii,“ sdělila fanouškům ředitelka festivalu Zlata Holušová.

Velkým organizačním změnám pořadatelé čelili hned první den festivalu, kdy zrušení čtvrtého koncertu ze zdravotních důvodů oznámila britská zpěvačka Ellie Goulding. Další komplikace nastaly třetí den festivalu, kdy kvůli poruše na soukromém letadle zrušil koncert další headliner, africká megastar Burna Boy.

„Stalo se to nejhorší, co se mohlo stát. Letadlo Burna Boye neodletělo z Paříže, a i když je tu celá jeho kapela, nedokážeme zajistit jeho vystoupení,“ omlouvala se ředitelka.

Naopak mezi zářné okamžiky letošního ročníku patřil třeba střeďeční koncert OneRepublic, na který dorazilo zhruba 30 tisíc lidí. Kapela, jež stojí za vznikem mnoha hitů (například soundtracku k filmu Top Gun: Maverick), v Ostravě vystoupila poprvé. Svým fanouškům zahrála 90 minut trvající koncert a zpěvák i multiinstrumentalista Ryan Tedder dokonce promluvil několik vět česky.

V sobotu se zařadila mezi lákadla skupina Interpol a vyvrcholením 20. ročníku Colours of Ostrava byla bezpochyby večerní show Macklemora. Americký rapper rozproudil publikum světoznámými hity jako Thrift Shop, Glorious či Can't Hold Us.

„Přiletěli jsme ze Seattlu, abychom tady s vámi měli velkou párty. Mám tu nejkrásnější práci na světě,“ řekl nadšenému davu Macklemore.

Z českých umělců na letošním ročníku Colours of Ostrava vystoupila

například zpěvačka Ewa Farna, zpěvák Ben Cristovao nebo kapela Monkey Business.

Colours bez bariér 2023

Letos po jedenácté byl na festivalu zajištěn nadstandardní servis pro návštěvníky se zdravotním znevýhodněním, aby si mohli naplno užívat nejen hudbu, ale i další program. A že fungoval bez zádrhelů, potvrdzovali po celé

ručka v Braillově písmu pro návštěvníky se zrakovým postižením, hmatový plán areálu s vyznačením všech festivalových scén nebo tlumočení vystoupení hlavních hvězd a rovněž vybraných přednášek diskusního fóra Meltingpot do znakové řeči. Jako jedna z nejvýznamnějších světových tlumočnic na festivalu působila Amber Galloway Gallego, která se specializuje právě na převod hudebních textů do znakového jazyka.

Díky nadstandardnímu servisu je festival Colours of Ostrava i po této stránce jedinečným.

Trocha statistiky

- Projekt Colours bez bariér využilo 848 zdravotně znevýhodněných návštěvníků – držitelů průkazů ZTP a ZTP/P.
- Na festivalu působilo 20 tlumočnic do znakové řeči.
- Počet seniorů nad 65 let v sobotu se vstupem zdarma: 1216.
- Děti na festivalu bylo celkem: 4212.
- Platební terminály: přes 700.
- Spotřeba ledu: 25 tun.
- Výčepy – pivo: 200 výčepů.
- Hlídkání v ČEZ Family Parku: přes 100 dětí.

čtyři dny návštěvníci se zdravotním postižením z celé republiky. Novinkou letošního roku bylo posílení služeb ve festivalovém kempu u areálu, kde bylo připraveno 50 stanů pro návštěvníky s průkazem ZTP a ZTP/P. Festival loni poprvé nabídl služby pro lidi s autismem a letos je ještě rozšířil o hlídání dětí s autismem.

Samozřejmostí byly i další oblíbené benefity, například praktická pří-

Novým vozem za dětmi s handicapem a jedno splněné přání

Díky Nadaci ČEZ, která pomohla dofinancovat nákup nového automobilu, budou moct pracovníci Střediska rané péče v Pardubicích, o. p. s., vyjíždět do terénu k handicapovaným dětem. Sportovci pomocí aplikace EPP Pomáhej pohybem vysportovali body, které Nadace ČEZ proměnila v peněžní částku 100 tisíc korun. Každý rok před Vánoci pomáhají zaměstnanci ČEZ v rámci akce „Plníme přání“ lidem v regionu, kteří jsou ve složité životní situaci. Jirka Žák z Dolních Vilémovic je už několik let kvůli autonehodě odkázán na vozíček. Díky pomoci má teď nové auto, které mu usnadní život.

20 LET NADACE ČEZ

Šárka Lapačková Beránková, Jana Štefánková | Foto: archiv Nadace ČEZ

S novým vozem pardubického střediska se zlepšila dostupnost péče v terénu na území celého Pardubického kraje. Automobil značně zefektivní a usnadní poradkyním rané péče přímou práci s dětmi s handicapem v přirozeném rodinném prostředí v potřebných intervalech. Poradkyně rané péče vyjíždějí do rodin za handicapovanými dětmi, kde poskytují odborné konzultace a jsou pro rodiny velkou oporou. Rodinám půjčují různé stimulační, didaktické a kompenzační pomůcky potřebné k vývoji a rozvoji dětí. Od roku 2003, kdy služba vznikla, Středisko rané péče pomohlo a podpořilo více než 650 rodin.

K zajištění služby pro náročnou práci v terénu jsou potřeba bezporuchové a spolehlivé služební vozy. Nejstarší služební vůz Škoda Fabia z roku 2011 je zastaralý a vyžaduje zvýšené náklady na opravy a provoz. Cílem celého projektu je jeho výměna za nový, který nebude omezovat dostupnost terénní služby. Bez prostojů v opravě mohou pracovnice zajistit více odborných konzultací v terénu na podporu vývoje dětí s handicapem. Nový vůz usnadní poradkyním rané péče cestu za klientem do terénu

Ze Střediska rané péče v Pardubicích

i do nejvzdálenějších míst Pardubického kraje, někdy i 100 kilometrů.

„Je nám potěšením oznámit, že náš projekt Novým vozem za dětmi s handicapem velmi rychle nasbíral potřebné body v aplikaci EPP a od Nada-

ce ČEZ jsme tak získali finanční částku 100 tisíc Kč. Ta bude použita na spolufinancování nového služebního vozu značky Škoda Scala k zajištění terénní služby rané péče. Podpory Nadace ČEZ i sportovců si nesmírně vážíme.

Děkujeme všem, kteří se do projektu zapojili.“ říká za celý tým pracovníků ředitelka Blanka Brandová.

Středisko rané péče v Pardubicích realizuje od roku 2003 službu rané péče pro rodiny s dětmi ve věku do 7 let s ohroženým vývojem (např. předčasně narozeným) nebo se zdravotním postižením (dětskou mozkovou obrnou, mentálním postižením, poruchami autistického spektra...) z celého Pardubického kraje.

Středisko nabízí v rámci realizace služby raná péče odborné konzultace v rodinách, půjčování stimulačních, didaktických a kompenzačních pomůcek, sociální poradenství, psychologické konzultace, pomoc při výběru předškolního zařízení či školy atd. V roce 2022 podpořilo prostřednictvím realizace této služby 171 dětí s handicapem a také jejich rodiny. Středisko rovněž realizuje aktivity, jejichž cílem je vzájemně seznámit rodiny dětí s handicapem, např. plavecké, lyžařské, vodácké, rybářské a rukodělné kurzy, setkání rodin ve středisku, na lodi, dostizích apod.

Jak funguje aplikace **EPP – Pomáhej pohybem**? Aplikace znamená pohyb uživatele při jím zvolené sportovní aktivitě. Kromě běžných údajů o rychlosti, čase, tempu nebo vzdálenosti také generuje body, které může uživatel kdykoli věnovat některému z aktuálně nabízených projektů neziskových organizací, škol nebo obcí. Pokud uživatelé aplikace svým pohybem nashromáždí za daný čas určitý počet bodů, **Nadace ČEZ** projekt podpoří konkrétní dopředu stanovenou částkou.

Neziskové organizace o umístění svého projektu do aplikace žádají v rámci jednoho z grantových řízení, dle povahy projektu.

Auto pro Jirku

Každý rok před Vánoci pomáhají zaměstnanci ČEZ v rámci akce „Plníme přání“ lidem v regionu, kteří jsou ve složité životní situaci. Jirka Žák z Dolních Vilémovic je už několik let kvůli autonehodě odkázán na vozíček. Díky pomoci má teď nové auto, které mu usnadní život.

Už 16 let přispívají ČEZáci osobám ve svém okolí, o kterých vědí, že potřebují pomoc. Naposledy tato podpora znamenala více než 6,8 milionů korun pro 101 osob v tíživé životní situaci. Mezi zaměstnanci se vybrala rekordní částka 3 410 000 korun, Nadace ČEZ částku zdvojnásobila.

„Nejčastějším přáním byly speciální rehabilitační či léčebné pobyty a pravidelné terapie, pak také různé kompenzační pomůcky a příspěvky na pořízení automobilu, vozíku nebo jeho příslušenství,“ říká ředitelka Nadace ČEZ Michaela Ziková

Mezi příjemci, kterým energetici letos splnili přání, byl i Jiří Žák z Dolních Vilémovic na Vysočině. Jeho život obrátila vzhůru nohama autonehoda, která ho už na střední škole upoutala na vozík. Jirka i přes svůj handicap odmaturoval a vystudoval Vysoké učení technické v Brně. Nezanevřel ani na sport. Závodně se věnuje stolnímu tenisu, vyhrál mistrovství České republiky a získal i medaile na mezinárodních turnajích.

Jirka si pořídil automobil Chrysler Pacifica, do kterého naloží vozík, aniž by ho musel rozkládat.

„Sedím díky tomu dříve v autě při nevlídném počasí, a ještě ušetřím své ruce, když vozík nemusím při každém nastupování a vystupování skládat a znovu rozkládat,“ říká Jirka. „Bez problémů do něj naložím i mé další kompenzační pomůcky a do budoucna

se tam vejde i kočárek s autosedačkou,“ dodává Jirka, který se stihl oženit, postavit dům a plánuje také založit rodinu.

„Jsem velmi vděčný za to, že jsem si mohl tento automobil pořídit. Vyřešil se tím problém, jak se vejdemé do auta. Moc děkuji za tuto pomoc,“ dodává Jirka Žák.

Nové auto vyšlo na 500 tisíc korun, částka 88 830 korun putovala od zaměstnanců ČEZ a Nadace ČEZ, zbytek Jirka pokryl z jiných nadačních fondů a z vlastních zdrojů.

NADACE ČEZ podporuje realizaci projektu VOZKA. Děkujeme!

Dětem s revmatem pomůže žirafa Amálka

Ranní ztuhlost, bolesti, otoky a omezená hybnost kloubů. To všechno jsou příznaky juvenilní idiopatické artritidy – nejběžnějšího typu revmatického onemocnění u dětí a dospívajících. V Česku trpí touto nevléčitelnou autoimunitní chorobou pohybového aparátu stovky malých pacientů. Kromě lékařské péče je pro ně důležitá i psychická podpora. Spolek Revma Liga ČR se proto rozhodl pomoci těm nejmenším hravou a zábavnou formou a vydal pro ně audioknihu s názvem *Žirafa Amálka*. Ta dětem vysvětluje, jak se nemoci přestat bát a že na ni nejsou sami.

Revma Liga ČR | Foto: Revma Liga ČR

„**T**ištěná verze vznikla už v roce 2020 a doposud udělala radost desítkám dětí. Radě z nich ale jejich zdravotní stav neumožňuje držet knihu v rukou, proto jsme se rozhodli Amálčin příběh posunout dál a profesionálně ho nahrát. Nemocné děti si tak mohou knihu poslechnout kdykoli samy,“ říká David Kříž, koordinátor projektů spolku Revma Liga ČR.

Žirafa Amálka dětem vysvětluje, jakým způsobem onemocněla, jak si s revmatem dokáže poradit a co nemoc obnáší. Ty nejmenší se navíc snaží přimět ke spolupráci v léčbě, což pro ně v jejich věku není vždy snadné.

„Revma není jenom nemoc stáří. Většina rodin si to ale uvědomí až tehdy, když se s tímto onemocněním setká u svých dětí. Mnohé z nich mají teprve tři nebo čtyři roky a vůbec nechápou, co se s nimi děje. Proto je velmi důležité pracovat s nemocnými dětmi jak po stránce fyzické, tak psychické. Já sám se s touto nemocí potýkám od svých dvanácti let, takže vím, o jak velkou zálež se pro celou rodinu jedná,“ doplňuje Kříž.

Juvenilní idiopatická artritida postihuje 1–2 děti z 1 000. Léčba této zánětlivé autoimunitní choroby se liší podle typu onemocnění a odvíjí se především od počtu a lokality postižených kloubů. Zánětem postižené klouby se ošetřují lokální aplikací kortikoidů přímo do kloubů, v případě četnějšího postižení je zapotřebí celková léčba. V terapii se využívá i biologická léčba.

„Naštěstí existují léky, které

nemocným dětem umožňují vést kvalitní a plnohodnotný život. U některých z nich se dokonce podaří dostat nemoc trvale do klidového stadia – tzv. ji uspat. Dětem tak někdy můžeme léky i zcela vysadit,“ upřesňuje MUDr. Šárka Fingerhutová z Kliniky pediatrie a dědičných poruch metabolismu 1. LF UK a VFN v Praze. Jak ale dodává, pro malé děti a jejich rodiny není jednoduché se s nemocí vyrovnat. Aktivitu spolku Revma Liga ČR proto velmi vítá.

„Je úžasné, že kniha o žirafě Amálce vznikla a je teď také namluvená. Je hodně důležitá nejenom pro děti, ale i pro jejich rodiče, kteří touto cestou zjistí, že podobné problémy řeší také někdo jiný a nejsou v tom sami,“ dodává MUDr. Fingerhutová.

Amálčin příběh namluvil herec Jan Zdražil. Součástí audioknihy je písnička, kterou nazpívala jeho dcera Julie.

„Rodiče si knihu mohou zdarma stáhnout na našich webových stránkách a pouštět ji svým nemocným dětem třeba jako pohádku před spaním. Příběh naší žirafky má na ty nejmenší působit motivačně – díky Amálce děti pochopí, že svou nemoc dokážou zvládnout a mohou žít stejně jako jejich vrstevníci,“ doplňuje Kříž.

Audiokniha *Žirafa Amálka* je ke stažení nejenom na [webových stránkách Revma Ligy ČR](#), rodiče s dětmi si ji mohou poslechnout také na kanálu [YouTube](#). Knihu se podařilo převést do audiopodoby díky sbírce [Darujme.cz](#), do níž přispělo více než 130 lidí. O její vznik se zasloužily i Nadace ČEZ a Na-

dace Vodafone. Děti nemocné s revmatem podporuje spolek Revma Liga ČR svými aktivitami dlouhodobě.

„Rodiny dětí s tímto onemocněním se už několik let sdružují v patientské skupině Kloubíci, kterou jsme za tím účelem založili. Díky ní se mohou rodiče a děti společně potkávat, vyměňovat si zkušenosti a vzájemně si pomáhat – nemoc pak zvládají mnohem lépe,“ dodává Kříž.

POMÁHÁME POUHYBEM

Společní akce pro besedního Přeměčka Ulmana z Lhůlčova, který trpí Spinální svalovou atrofií II. typu (genetické nervosvalové onemocnění). Přeměk je odlišný od svalové atrofie, rehabilitační pobyt a také každodenní cvičení ládu, rehabilitační pobyt a také každodenní cvičení v co největší míře a v budoucnu být samostatný vozíčkář výtěž z akce bude použit na placené rehabilitační ortopedické pomůcky.

Přijďte si s námi zacvičit a podpořit tak malého bojovníka

Soutěžit se bude ve 2 kategoriích:

1. kategorie: jednotlivec **2. kategorie: skupina po 3-5 členech**

Přístroje, které se budou počítat do soutěže:

oslovací trenážer 1km 50,- **děžečský trenážer 1km 50,-** **cyklo trenážer**

Málo bude zajištěno:
Bohatý doprovodný program pro děti i velké sportovce.

Celá akce je pod záštitou spolku Přeměk - spolek na podporu dětí se spinální svalovou atrofií.
Číslo veřejné sbírky MŠK 42781/2021

Číslo transparentního účtu: 2801947076/2010

f Přeměk Ulman SMA [www.premek.cz](#) [www.behvarvach.cz](#)

Adresa: Štítká 3030/45, 746 01 Opava

21. října 2023 **8:00-18:00**
COLLIERY OPAVA

Colliery CrossFit, HUSK OPAVA, REKLAMA ARABEC

MOJE ASISTENTKA JE PĚKNEJ PES...

POMOCNÉ TLAPKY o.p.s. asistenční psi pro zdravotně postižené.

Pomocné tlapky o.p.s. je obecně prospěšnou společností, která cvičí a **ZDARMA** předává asistenční psy zdravotně postiženým spoluobčanům. Ti tak mohou získat nejen přítele do nepohody, ale také neocenitelného pomocníka, který jim umožní nastoupit cestu k nezávislosti.

Více informací se dozvíte na níže uvedených kontaktech.

V. Kratochvíla 1073, 332 02 Starý Plzenec, telefon: 724 279 599
[www.pomocnetlapky.cz](#), [info@pomocnetlapky.cz](#)

OOV Ostravská organizace vozíčkářů, spolek (OOV)
Horymírova 3054/121, 700 30 Ostrava-Zábřeh, ooov@seznam.cz, www.vozickari-ostava.cz

NAŠE PROJEKTY SLOUŽÍ NEJEN LIDEM S POSTIŽENÍM

ALDIO JEDE!

ALDIO Alternativní doprava imobilních osob
Objednávejte: pondělí–pátek 8–14 hodin
na tel.: 596 786 353 nebo e-mailu: ooov@seznam.cz.

VOZKA v PDF!

VOZKA Magazín o životě a pro život na vozku
Magazín pro vozíčkáře, lidi s postižením a seniory
Ke stažení za dobrovolný příspěvek: www.vozka.org,
www.facebook.com/magazinvozkas.

BEZBARIÉROVÁ ŘEŠENÍ!

BBP Bez Bariér poradenství
Rady, informace, příklady a konzultace
Volejte: pondělí–čtvrtek 11–12 hodin na tel.: 596 914 660,
596 131 202, poradnaooov@seznam.cz, dvorvoz@seznam.cz,
bezbarieri@post.cz (posuzování dokumentace),
www.ostrava-bezbarier.cz,
www.facebook.com/poradenstvibezbarierOV.

OSTRAVA!!! MORAVSKÁ OSTRAVA A PŘÍVOZ, OSTRAVA-JIH, SLEZSKÁ OSTRAVA, OSTRAVA!!! RADVANICE A BARTOVICE, Dr.Max, SVLK, VRATIMOV, OSTRAVA!!! JIH!!! PORUBA, Moravskoslezský kraj, I WILL GO ANYWHERE, VŠB TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA, FAKULTA STAVEBNÍ, Nakladatelství UMÚN s. r. o., NADACE ČEZ

22 čtyřnohých superhrdinů promovalo v akademii Helppes

Již 21. ročník slavnostní promoce čtyřnohých absolventů akademie Helppes proběhl v sobotu 16. 9. 2023 pod širým nebem v motolském výcvikovém areálu. Slavnostní promoce byla tradičně spojena s předáním psích pomocníků jejich novým držitelům – lidem s postižením.

Tým Helppes | Foto: archiv Helppes

Letošní ročník byl skutečně výjimečný počtem psích absolventů – slavnostní promoce se totiž zúčastnilo celkem 22 čtyřnohých superhrdinů. Do rukou lidí s postižením je symbolicky předaly známé osobnosti, které celou akci podpořily svou přítomností a benefičním vystoupením.

Mezi psí superhrdiny, kteří se zúčastnili slavnostní promoce, patřil také flat coated retriever Enzo (vlastním

jménem Expert Enzo Cedletes). Enzo je jubilejním třístým psím pomocníkem, kterého organizace Helppes za dobu svého působení vycvičila. Svého nového parťáka převzala slečna Viki – na své přání z rukou herečky Dany Syslové a zpěváka Jiřího Helekal. Slečna Viki trpí kombinovaným postižením, konkrétně zrakovým postižením a následky dětské mozkové obrny se spasticitou

pravostranných končetin a poruchou chůze. Pro Viki to je již druhý psí pomocník z organizace Helppes, který je vycvičen jako vodící a asistenční pes. Prvním byla vodící fenka flat coated retrievera Atty z Annenských zahrad, která jí byla velkou oporou, než odešla za duhový most. Díky Enzovi bude Viki opět daleko soběstačnější a veselejší.

Na této tradiční akci se jako vždy sešli lidé s postižením,

dárci, dobrovolníci, příznivci a také celá řada známých osobností, které organizaci Helppes dlouhodobě podporují. Letos mezi ně patřili Jaroslav Břeský, Jan Burian, Martin France, Kristýna Frejová, Jiří Helekal, Jakub Kohák, Marta Kubišová, Magda Malá, Richard Nedvěd, Bára Nesvadbová, Peter Pecha, Raego, Jana Stryková, Dana Syslová a V-Rock.

Moderaci si tradičně rozdělilo několik osobností – Jan Čenský, Patrice Pagáčová, Mirek Konvalina a Milan Peroutka, který je členem správní rady organizace Helppes.

Příjemným překvapením byla písnička Jiřího Helekala, kterou složil speciálně pro slečnu Viki a kterou zpíval společně se svou vnučkou Natálií. Věnoval ji nejenom Viktorce, ale také všem lidem s postižením a jejich psím pomocníkům, pracovníkům organizace Helppes i dalším návštěvníkům sobotní akce.

Účastníci slavnostní promoce se těšili z hezkého počasí a užili si den plný zábavy, hudebních vystoupení a ukázek neuvěřitelných dovedností asistenčních psů.

Organizace Helppes tímto děkuje všem fanouškům, sponzorům a podporovatelům za vytvoření příjemné a nezapomenutelné atmosféry. Přejeme všem novým čtyřnohým absolventům a jejich páníčkům, aby si byli navzájem oporou a společně sdíleli co nejvíce krásných chvil.

Dana Syslová, slečna Viki a Enzo

Kinematograf bratří Čadíků vynesl 1,5 milionů korun na pomoc lidem s handicapem

Kinematograf bratří Čadíků zakončil další promítací sezónu. Do cíle tentokrát dojel s rekordním výsledkem. Diváci pojízdného letního kina přispěli dobrovolným vstupným celkem 1,5 milionu korun na Konto Bariéry. Sedm projekčních vozů Kinematografu bratří Čadíků projelo během letních prázdnin více než 120 českých měst a obcí. Divákům dovezly filmy Střídávka, Přání k narozeninám, Buď chlap nebo pohádku Princ Mamánek.

Lucie Nekvasilová | Foto z červencové projekce v Luhačovicích

„Kinematograf má za sebou další, v pořadí už 32. sezónu, která se navíc mimořádně vydařila. Měli jsme štěstí na skvělé pomocníky z řad dobrovolníků, přálo nám počasí, a co je nejdůležitější, na promítání přišli skvělí diváci, kteří na dobrovolném vstupném společně přispěli půl druhého milionu na dobrou věc,“ říká zakladatel Kinematografu Josef Čadík.

Vybrané peníze pomohou klientům Konta Bariéry, aby si mohli pořádit nákladné zdravotní a kompenzační pomůcky.

„Kinematograf bratří Čadíků je báječný projekt, protože díky němu můžeme přispívat i na nákladnější pomůcky, jako jsou například ortézy a walkaidy, nebo na speciální rehabilitace, které bychom jinak z Konta Bariéry podpořit nemohli,“ říká Božena Jirků, předsedkyně správní rady nadace.

V letošním roce Konto Bariéry z výtěžku přispělo například na neurorehabilitace pro čtyřletého Mikuláše, který se narodil s kombinovaným postižením a potřebuje podpořit v prvních krůčcích. Čtyřadvacetileté studentce vysoké školy Denise nadace uhradila implantáty očních víček, bez kterých jí hrozilo, že přijde o zrak. A třiapadesátiletý vozičkář Lumír získal díky pomoci Konta Bariéry přenosný kyslíkový koncentrátor, který mu usnadní dýchání.

Kinematograf bratří Čadíků brázdí Česko každé léto už od roku 1992. Jeho [spolupráce s Kontem Bariéry](#) trvá od roku 2008 a výše pomoci pro lidi s handicapem za tu dobu přesáhla 15 milionů korun.

HORIZONT-NARE *bez bariér*

VOLEJTE ZDARMA 800 10 10 73

Realizujeme zakázky na celém území ČR.
www.horizont-nare.com

Nejsem žádný anděl, přesto mě můj táta v životě neuhodil...

Obnovený přívoz P4 zkrátí cestu mezi Hodkovičkami a Velkou Chuchlí

Od poloviny srpna 2023 opět funguje přívoz P4 mezi zastávkami Dostihová a Belárie, který výrazně zkrátí cestu přes Vltavu mezi Velkou Chuchlí a Hodkovičkami i Modřany. Přívoz fungoval už v loňském roce během rekonstrukce Barrandovského mostu a nyní se vrací v trvalé sezonní podobě s využitím plavidla, které zajišťovalo přívoz P7 mezi Holešovicemi a Karlínem do doby otevření nové Štvanické lávky. Během loňského provozu od poloviny května do začátku října přepravil přívoz P4 téměř 17,5 tisíce lidí a 4,5 tisíce kol.

Ing. Filip Drápal | Foto: archiv ROPID

prážského primátora a radní pro dopravu Zdeněk Hřib. Přístaviště Dostihová se nachází nedaleko autobusových zastávek linky 129, 241 a 318, o 400 m dále jsou zastávky železniční linky S7 a autobusové linky 244. U přístaviště je rozcestí cyklotras A1 (na sever směr Lihovar, centrum / na jih směr Zbraslav, Radošín) a A112 (směr Velká Chuchle, Barrandov).

Přístaviště Belárie se nachází v dosahu zastávek tramvajových linek 3, 17

a 21 (v trvalém stavu). Přímo u přístaviště prochází cyklotrasa A2 (na sever směr Braník, centrum / na jih směr Modřany, Komořany, Zbraslav).

Provozní doba začíná v pracovních dnech od 7.00, v nepracovních dnech od 8.00. Poslední plavby jsou mezi 19.00 a 21.00 dle denního světla v jednotlivých měsících.

„Základní interval přívozu je 20 minut, ale v provozní době jsou možné i další plavby nad rámec těch uvedených v jízdním řádu, což už prakti-

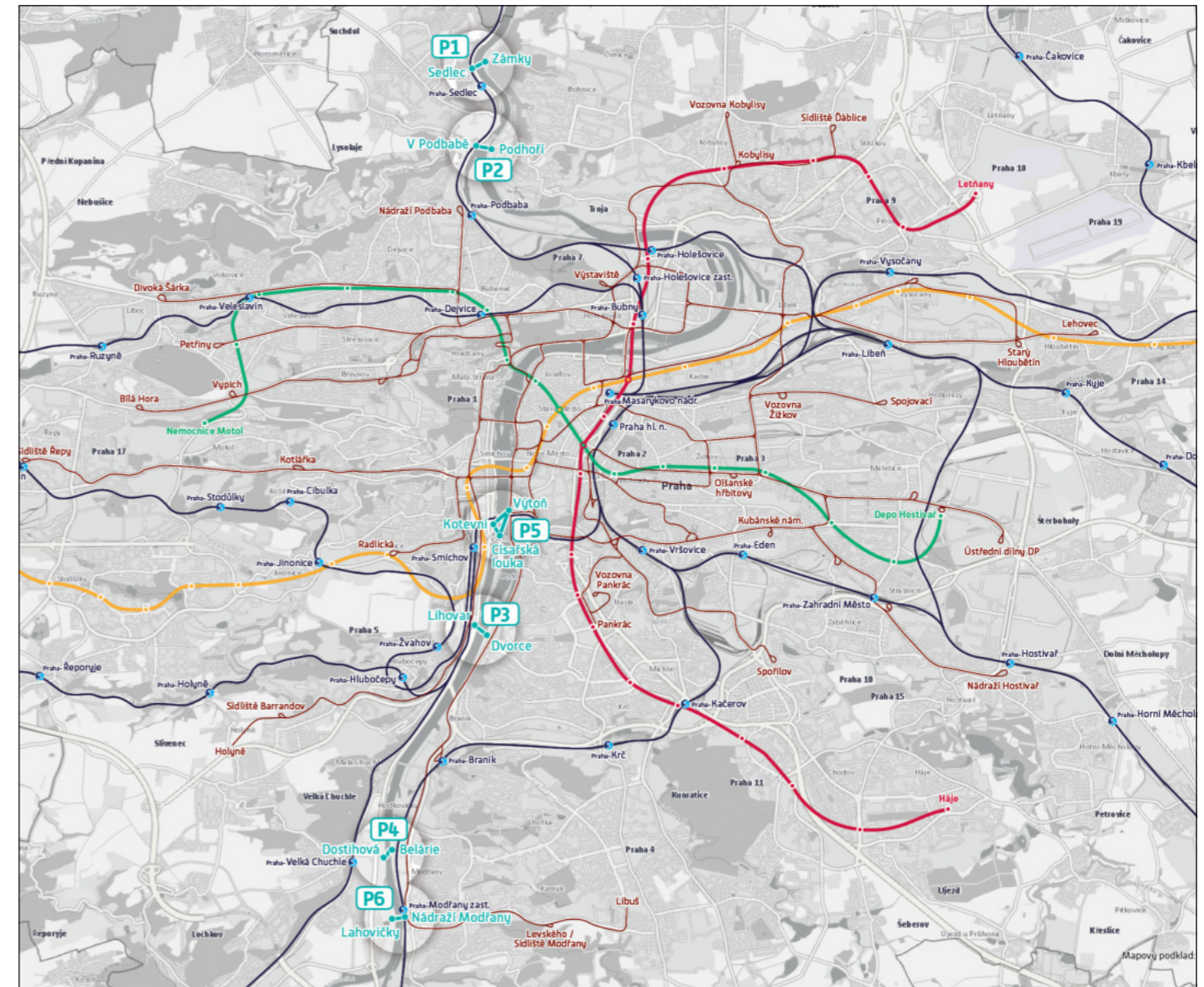
kujeme i u nejsevernějšího a nejjižnějšího pražského přívozu,“ přibližuje ředitel ROPID Petr Tomčík. Tyto plavby lze uskutečnit na základě požadavku cestujících tak, aby nebyly ovlivněny plavby nebo provozní přestávky dle jízdního řádu. Potřeba plavby mimo jízdní řád se signalizuje akusticky (zvonem nebo požádáním) a za takovou plavbu se neplatí žádný příplatek. Se zprovozněním přívozu se po ukončení provozu linky P7 čekalo na získání všech potřebných povolení.

Přívozy jsou jedním z příkladů začlenění různých dopravních prostředků do Pražské integrované dopravy, které pomáhají zkracovat cesty přes řeku. Na všech sedmi linkách přívozů PID plují palubová plavidla s bezbariérovým přístupem z přístavního mola a platí zde veškeré jízdní doklady PID (jízdní kola se přepravují bezplatně). Přístupové cesty ale nejsou vždy vyhovující, a proto se doporučuje cestovat s doprovodem. Více informací a jízdní řády [zde](#).

Přehled linek s bezbariérovostí přístupu (trvalý stav nebo dlouhodobý stav):

linka	trasa	♿plavidlo	♿přístupová cesta
P1	Sedlec – Zámky	95 %	80 %
P2	V Podbabě – Podhoří	95 %	80 %
P3	Lihovar – Dvorce	95 %	80 %
P4	Dostihová – Belárie	95 %	70 %
P5	Císařská louka – (Kotevní) – Výtoň	95 %	60 %
P6	Lahovičky – Nádraží Modřany	95 %	60 %
P7	Holešovická tržnice – Rohanský ostrov	90 %	40 %

♿ ... orientační bezbariérová přístupnost

V Roudničce mají nový domov pro lidi se zdravotním postižením

Královéhradecký kraj na začátku září otevřel v hradecké Roudničce domov pro osoby se zdravotním postižením za 80 milionů korun. Ubytování ve třech samostatných domácnostech v něm najde 18 klientů, přičemž přednost dostanou lidé z Hradce a okolí. Na Hradecku doposud podobné zařízení zajišťující nepřetržitou péči a ubytování chybělo.

Sabina Tocháčková, ČTK, salonkyhk.cz

První zářijovou středu představitelé Královéhradeckého kraje a města Hradec Králové slavnostně otevřeli nový domov pro osoby se zdravotním postižením. Projekt za 80 milionů korun vyrostl na okraji Hradce Králové v Roudničce a jeho provozovatelem je krajská příspěvková organizace Domov Dědina sídlící v Opočně.

„Nový domov budou především využívat klienti s bydlištěm nebo trvalou vazbou na tuto hradeckou lokalitu. Velice mě těší, že jim díky tomu umožníme vrátit se do míst, kde například bydleli, dobře je znají a mají je rádi. Každý z nás má právo na důstojné podmínky k životu, a proto se snažíme sociální služby směřovat tak, abychom starším lidem dokázali co nejlépe přiblížit jejich domácí prostředí, ve kterém již kvůli svým zdravotním obtížím nemohou zůstat a jsou tak plně odkázáni na pomoc druhých,“ uvedl hejtmán Martin Červíček. Na stavbu, která začala loni v lednu, kraj získal od ministerstva pro místní rozvoj dotaci 54 milionů korun.

Domov má tři samostatné domácnosti, každá z nich ubytuje šest klientů. V pokojích jsou speciální lůžka, která v sobě mají zabudovaný systém monitorující pohyb. Pokud zůstane pacient dlouho mimo své lůžko, třeba z důvodu pádu, rozezná se v sesterně upozornění. Zařízení varuje sestry například i při epileptických záchvatech. Všechny bytové jednotky mají svoji kuchyň, obývací pokoj s jídelním koutem, společenskou místnost a koupelnu.

„Po celých 24 hodin se o ně bude starat personál, který má v každém

bytě k dispozici mobilní sprchový systém, umožňující koupání klientů přímo na lůžku,“ vysvětlila náměstkyně hejtmána pro sociální oblast Martina Berdychová.

V suterénu se nachází místnost s fyzioterapeutickou ordinací, která obyvatelům domova nabídne rehabilitace, masáže i magnetoterapie. Pro přepravu nechodících klientů poslouží výtah o velikosti jednoho lůžka. Součástí podzemních prostor je také prádelna, sušárna a sklad. Kolem objektu je zahrada, díky které budou moci lidé s těžkým postižením trávit čas i venku. Cílem zařízení je co nejvíce simulovat běžnou domácnost, klienti se budou dokonce podle svých možností zapojovat do každodenních povinností. Celý den se bude obyvatelům domova plně věnovat pět až šest pracovníků, kteří zajistí ošetrovatelskou péči i rozmanité aktivity.

Stavba domova pro postižené vyvolala mezi místními obyvateli Roudničky odmítavé reakce. Komise místní samosprávy chtěla, aby na pozemku města, kde do krajské stavby stál objekt bývalého národního výboru a nevyužívaná hasičská zbrojnice, vznikl spolkový sál a prodejna potravin.

„Snažíme se stále vysvětlovat, jaká klientela tady bude žít, co to bude za objekt a jak bude fungovat,“ dodala Martina Berdychová.

Sama radnice Hradce Králové v sociální oblasti chystá ve čtvrti Třebeš stavbu denního stacionáře pro zdravotně postižené. Pečovat by denně měl až o 32 klientů starších 15 let. Zařízení tohoto typu město nemá. Náklady na vybudování stacionáře radnice odhaduje na 200 milionů korun, postavit by jej chtěla do roku 2028.

Rehabilitační místnost

Pokoj klientů

Spodní stanice lanovky na Petřín bude přístupnější vozíčkářům

Lanová dráha na Petřín je na konci své životnosti. Proto bude muset projít kompletní rekonstrukcí, která přinese zcela nové vozy nebo novou podobu spodní stanice Na Újezdě uzpůsobenou vozíčkářům.

Helpnet.cz, parha1.cz | Foto: dpp.cz, pid.cz

Dobrá zpráva pro vozíčkáře vzešla z jednání představitelů Dopravního podniku Praha (DPP) a radního pro dopravu městské části Praha 1 Vojtěcha Ryvoly, o kterém informuje na svých webových stránkách Praha 1.

Celková rekonstrukce lanovky na Petřín je nezbytná. Stávající vozy, které jezdí na podvozcích z roku 1932, budou nahrazeny úplně novými. Na jejich budoucí podobě se už pracuje. Nový bude i systém brzdění. V současnosti se brzdit takzvaně „na laně“, nově by se mělo ale brzdit bezpečnějším způsobem „na kolejnici“.

„Životnost vozidel, ale zejména tratě petřínské lanovky se blíží ke svému konci. Uděláme vše proto, abychom veřejnou zakázku na zhotovitele stavby vyhlásili co nejdříve a příští rok mohli začít se sanací svahu a rekonstrukcí tratě. Protože výroba vozidel bude trvat 11 měsíců a rekonstrukce tratě zhruba rok, výzvu výrobci odešleme až ve chvíli, kdy budeme zhotoviteli předávat staveniště,“ informoval v tiskové zprávě Jan Šurovský, člen představenstva a technický ředitel DPP – Povrch.

Původně ale DPP nepočítal s přestavbou spodní stanice lanovky Na Újezdě tak, aby byla bez problémů přístupná pro vozíčkáře. Nejde totiž o zákonnou povinnost. Na bezbariérovém řešení trvali radní pro bezbariérovost Ivana Antalová a radní Ryvola.

Právě Antalová se zasadila také například o petici podporující odstranění bariér, kterou je možno podepsat [zde](#). Navrhuje v ní například povinnost dodržovat bezbariérovost ve všech veřejných budovách a prostorech, bezbariérovou veřejnou dopravu nebo zvyšování vzdělanosti a povědomí o bezbariérovosti.

„V určitém životním období se přístupnost týká každého. Uživatelé invalidních vozíků, pečující o děti do tří let a s kočárky, osoby se zrakovým, sluchovým a jiným postižením, se závažnými diagnózami, po úrazech, v seniorském věku i další osoby s omezenou schopností pohybu a orientace jsou ve veřejném prostoru diskriminováni. Je jim bráněno v naplňování základních lidských práv,“ hlásá petice.

Pro implementaci bezbariérových prvků do nové podoby stanice Na Újezdě byla nutná i slova architektky Ireny Neškudlové Mádlové, která za DPP představila harmonogram prací. Jejich provedení by mělo v závislosti na dalších jednáních vést ke zpřístupnění spodní stanice lanovky i vozíčkářům.

Současně používané historické vozy lanové dráhy se stanou exponáty. Jeden poputuje do Technického muzea a druhý do Muzea MHD. Historický motor zůstane na místě a díky Národnímu památkovému ústavu bude dál pracovat. Nové vozy pak vyrobí rakousko-švýcarská skupina Doppelmayr/Garaventa, která se stala vítězem veřejné zakázky na výrobu a dodání dvou nových vozů. Podle tiskové zprávy magistrátu činila nabídková cena 137,7 milionů korun, tedy o 12,3 miliony méně, než byla předpokládaná hodnota.

Před započítáním samotné výroby vozů ale bude nutné dokončit finální designerské studie a vypracovat výrobní dokumenty. Podle předsedy představenstva a generálního ředitele DPP Petra Witowského začne výroba vozů až příští rok.

„Nová vozidla petřínské lanovky budou zcela unikátní a vzniknou jako zakázková výroba pro Prahu s respektováním technických norem ČR a na-

šich požadavků. V rámci projektové přípravy si ještě upřesníme některé detaily, které ve výsledku např. určí finální hmotnost vozidla, a tím pádem i maximální kapacitu cestujících,“ dodal Witowski.

„Znových prosklených vozů petřínské lanovky bude nezaměnitelný pohled na celou Prahu. Pevně věřím, že se vysoutěžený nový design, který pracuje s geniem loci Petřína, podaří designérům a výrobcům společně přetavit do výsledné podoby vozidel tak, aby lanovka i nadále spoluvytvářela obraz pražského Petřína jako unikátní lokality světového významu. Všechny přípravné práce nyní směřujeme k tomu, abychom příští rok mohli začít s rekonstrukcí tratě včetně sanace svahu a paralelně s tím zahájili samotnou výrobu nových vozidel,“ vysvětlil Zdeněk Hřib, 1. náměstek pražského primátora pro oblast dopravy a předseda dozorčí rady DPP.

Sídlo Národní rady osob se zdravotním postižením ČR je nyní pohodlně dostupné i metrem

Cestujícím ve stanici metra Nádraží Holešovice od poloviny srpna slouží výtah, který zde nechal postavit Dopravní podnik hl. m. Prahy (DPP). Díky tomu je v pražském metru aktuálně 46 bezbariérově zpřístupněných stanic z celkem 61. Další, 47. v pořadí, bude na jaře příštího roku stanice Jiřího z Poděbrad. Výtah nahradil původní zastaralou, pomalou a málo kapacitní zdvihací plošinu, která ve stanici sloužila od roku 1993. Díky výtahu se vozíčkáři dostanou do sídla NRZP ČR snadno i metrem.

Mgr. Sabina Plisková, MPA | Foto: DPP – Petr Hejna

předseda představenstva a generální ředitel DPP.

Pro bezbariérový přístup imobilních osob, cestujících s kočárky a osob s omezenou schopností pohybu lze použít osobní výtah ev. č. 363, který spojuje úroveň severního vestibulu navazující na odbavovací halu vlakového nádraží s úrovní nástupiště. Vestibul má přístup bezbariérový.

Slatiňanský zámek si mohli prohlédnout návštěvníci se zdravotním postižením

Národní památkový ústav úzce spolupracuje s Národní radou osob se zdravotním postižením ČR a jedním z výstupů této spolupráce je projekt Památky bez bariér. V Pardubickém kraji byl zvolen zámek Slatiňany a prohlídky pro osoby s různými zdravotními handicapami se zde uskutečnily v pondělí 11. září. Zájem předčil očekávání.

Mgr. Lucie Bidlasová | Foto: Národní památkový ústav

Prostřednictvím projektu Památky bez bariér jsou na vybrané památce připraveny prohlídky výhradně pro osoby se zdravotním postižením a jejich doprovod. Ve slatiňanském zámku se tak konaly prohlídky pro osoby s pohybovým postižením (na vozíčku) a také pro osoby se sluchovým a zrakovým postižením.

„V loňském roce jsme tyto prohlídky nabízeli na zámku v Zákupích na Liberecku, v letošním roce jsme zvolili Slatiňany na Pardubicku, abychom oslovili tento typ návštěvníků zase v jiném kraji. Navíc má zámek i krásnou zahradu a toho jsme chtěli využít. Musím vyzdvihnout výbornou spolupráci a profesionalitu kolegů z krajských pracovišť NRZP, kteří zajistili tlumočníci do znakového jazyka, pomáhali s tvorbou podkladů pro osoby se zrakovým postižením a celkově zajistili domluvený počet účastníků,“ pochvaluje vzájemnou součinnost Miloš Kadlec, ředitel NPÚ, Územní správy na Sychrově, do jehož gesce uvedené zámky spadají.

„I mimo tento projekt se snažíme umožnit prohlídku zámku osobám s různým typem postižení, ale samozřejmě nemáme trvale k dispozici průvodce, který by ovládal znakový jazyk, nebo speciálního pedagoga pro práci se skupinou s postižením zraku. Proto tento projekt vítám, bylo pro mne poučením sledovat profesionály a byl jsem dojatý z reakcí našich dnešních návštěvníků. Pevně věřím, že se zde tato akce nekonala naposledy,“ neskrýval dobrý pocit z celého dne kastelán zámku Jaroslav Bušta.

Den bez bariér se konal v pondělí, kdy je zámek pro veřejnost uzavřen. Celkem se zorganizovaly čtyři prohlídky, jichž se zúčastnilo bezmála padesát osob. Do akce se zapojila také Střední průmyslová škola chemická Pardubice.

„Pro naše žáky, kteří pomáhali s dopravou tělesně postižených do obtížněji přístupných míst zámku, byla akce přínosem. Jedná se o žáky oboru Požární ochrana, kteří se budou ve svém profesním životě běžně setkávat s imobilními lidmi a s tímto druhem technické podpory. Jsem přesvědčen, že i z morálního a lidského hlediska je tato spolupráce s NRZP ČR velice cenná,“ říká ředitel školy Jan Ptáček.

„Věřím, že se podařilo připravit opravdu pěknou a kvalitní akci, a to především díky fantastické práci všech, kteří Den památek ve Slatiňanech připravovali. Je radost spolupracovat s lidmi, kteří svou práci dělají nejen s vysokou profesionalitou, především však s nadšením pro dobrou věc. Mě osobně velice překvapil nečekaně velký zájem o komentované prohlídky zámku a s těžkým srdcem jsem odmítala zájemce, kteří se hlásili nad rámec nastavené kapacity. Například prohlídku pro osoby se zrakovým postižením a nevidomé bychom naplnili nejméně dvakrát,“ uvedla Lenka Skokanová, koordinátorka NRZP ČR Pardubického kraje.

Hvězdy postižené uměním rozsvítí BARKU

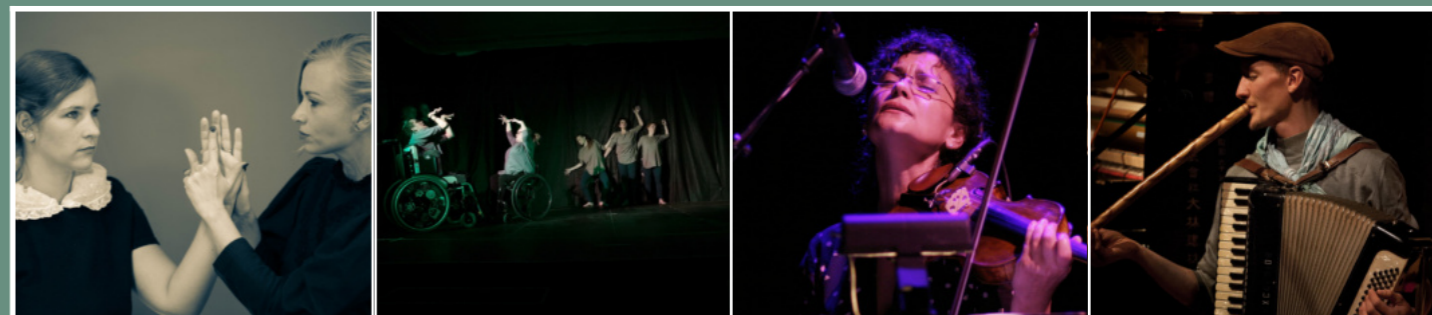
Tanečník a etnograf Ondřej Landa, Iva Bittová a umělci z Japonska či Nového Zélandu. Divadlo Jára Pokojského a Klára Melíšková. DS Oukej – Veronika Slámová a Šárka Šildová. Znamý taneční soubor z Ostravy Bílá holubice a brněnská ORBITA v premiéře. Festival integrované tvorby FEST IN 2023 v Divadle BARKA nabídne ve dnech 9.–22. října propojení skvělých uměleckých projektů a ukázkou toho nejlepšího divadelního i výtvarného umění, které hlásá jednu myšlenku:

Umění je pro každého, postižený uměním může být každý.

Státní fond kultury ČR

Festival vznikl za podpory Státního fondu kultury ČR.

Aneta Vidurová | Foto: Divadlo BARKA

Devátý ročník zahajuje v pondělí 9. října předskokan – Ondřej Landa a křest knihy *Min Tanaka a japonská cesta těla*.

„Ve spojení s výstavou skvělého malíře hlavou, Tomáše Rybičky, se nám tento večer jeví jako dobrý odrazový můstek, jako předvečer FEST INu. Mistr choreografie zenového divadla Min Tanaka totiž má ve své tvorbě stejnou ideu, jako celý festival. Jsme moc rádi, že k této příležitosti zahraje i Iva Bittová,“ objasnila dramaturgii letošního ročníku Aneta Vidurová.

Festival bude dále pokračovat přehlídkou toho nejlepšího, co integrované soubory pracující s tělesně, smyslově nebo mentálně postiženými herci či tanečnický v předchozím roce připravily.

„Rozhodně si nenechte ujít nedělní jí-mavou inscenaci *Hrdinky?!* se silným příběhem hluchoslepé studentky Harvardovy univerzity Helen Keller. Na scéně vystoupí

Veronika Slámová a herečka nejen brněnských divadel Šárka Šildová,“ pozvala ředitelka Divadla BARKA Zdeňka Vlachovská.

V programu však najdete i představení pro děti – *Z pohádky do pohádky* v podání neslyšících. Dále pak večer moderního tance a premiérovou taneční pohádku v podání souboru ORBITA, který vystoupí i s hostem festivalu – souborem Bílá holubice z Ostravy. Nebo čistou divadelní improvizací, do které se pustí Divadlo Jára Pokojského a známá filmová a divadelní herečka Klára Melíšková.

Dalšími vystupujícími jsou například DS Zemětřes z Centra Kociánka, taneční soubor A proč ne? a Divadlo Aldente. Celý program najdete na webu [Divadla BARKA](https://www.divadla-barka.cz).

Kromě úvodního večera je na všechna představení vstupné dobrovolné, které podpoří existenci tohoto unikátního otevřeného prostoru, jenž umožňuje svou dostupností nejen lidem s handicapem růst v jejich uměleckých aktivitách i v osobním životě.

Tomáš Rybička maluje speciálním nástavcem umístěným na hlavě

Run and Help je v cíli: sportovní nadšenci poslali Kontu Bariéry přes 800 tisíc korun na pomoc lidem s handicapem

Do devátého ročníku projektu Run and Help Konta Bariéry se zapojily a dobrovolným startovním přispěly tisíce dospělých a dětí z celého Česka. Konto Bariéry z výtěžku pomůže získat hned několika mladým lidem sportovní protézu ruky. Někde si vlastního příjemce vybrali i samotní účastníci charitativního sportování.

Podpořili tak třeba handicapovaného spolužáka nebo kolegu. Projekt Run and Help je pro všechny, kteří se rádi hýbou a pomáhají druhým. Každý si ho navíc může upravit na míru – vybrat si místo, čas, sportovní aktivitu i výši startovního, která se rovná výši příspěvku na pomoc konkrétnímu člověku s handicapem.

Lucie Nekvasilová | Foto: archiv Konta Bariéry

„Konto Bariéry se letos rozhodlo pomoci hned několika mladým lidem, kteří se narodili bez ruky, nebo o ni nešťastnou náhodou přišli. Z výtěžku Run and Help jim pomůžeme získat protézu, díky kterým se budou moct navzdory svému handicapu věnovat sportům, jež je baví,“ říká ředitelka Konta Bariéry Jolana Voldánová.

Tváří letošního ročníku se stal jedenáctiletý Dominik (na první fotografii zleva s maminkou), který se narodil bez části levé ruky a přál si sportovní protézu na kolo. Bez ruky nemůže pořádně chytit řídítka a bolí ho při jízdě záda.

„Chtěl bych vám poděkovat za to, že jste pro mě letos běhali a pomohli nejen mně, ale i dalším lidem získat protézy, které potřebujeme. Já už se těším na svůj první cyklovýlet,“ vzkazuje všem účastníkům Run and Help Domča.

Kde to bylo možné, přišel osobně běžce podpořit, a v Open Gate, kde před lety charitativní běhy Konta Bariéry vznikly, se dokonce spolu s maminkou vydali na trať.

„Byla radost sledovat, jak se školáci z Open Gate na Domču vrhli a zajímali se, jak mu protéza pomůže. A když pak všichni společně vyběhli, krásně se propojila nejen chuť někomu pomoci, ale i nadšení z pohybu. A o nám jde,“ dodává Jolana Voldánová.

Charitativně-sportovních akcí pod hlavičkou Konta Bariéry se kromě Domči zúčastnili i další klienti nadace, mezi nimi 27letá paraatletka Tereza nebo 17letý student David, oběma výtěžek projektu pomůže získat protézu ruky, aby mohli posilovat. Patronát nad Run and Help už druhý rok v řadě převzala tenistka a moderátorka Andrea Sestini Hlaváčková.

„Společně jsme pomohli, aby se další děti mohly hýbat a sportovat. A to

je za mě to, co dává smysl. Díky, že jsem mohla být součástí,“ říká Andrea Sestini Hlaváčková.

Projekt Run and Help probíhal od dubna do června a zapojily se do něj desítky škol a školek po celé republice. Běhali ale třeba i zaměstnanci advokátní kanceláře nebo úředníci Magistrátu hlavního města Prahy a také stovky jednotlivců. Sportovalo se v parku, v lese, na fotbalových hřištích i v ulicích měst. Účastníci projektu si také jako už tradičně mohli vybrat i příjemce ze svého okolí – handicapovaného kamaráda, spolužáka nebo kolegu – a podpořit dobrovolným startovním právě jeho. Třeba školáci v Kadani tak běhali pro 12letého Martina s dětskou mozkovou obrnou. V Bílině zase už podruhé za sebou spojili charitu s výstupem na městskou vyhlídkovou věž a z vybraných peněz podpořili onkologicky nemocnou maminku s handicapovanou dcerkou.

Prague 2023

Para Dance Sport International Competition

7. – 8. 10. 2023

STT & LAT & SHOW
Competition venue: UNYP Arena
Kovanecká 27, Prague
Czech republic

Gala night 7. 10. – 7pm
Ballroom Formations Show
IPC Paradance Finals

IPC events 7.–8. 10.
Non-IPC events 7. 10.

www.pragueparadance.cz

Spolupořadatel akce je
MČ Praha 9

Naše zkušenosti a hlavně informace vám ušetří čas, nervy a možná i peníze

Obracejte se na nás:

telefonicky na bezplatné lince 800 100 250 po–st 9–13, út–čt 12–16;
e-mailem na: poradna@ligavozic.cz. Internetová poradna zde. Dluhová poradna:
dluhova.poradna@ligavozic.cz nebo 601 382 934.
Nebo se můžeme setkat osobně u vás doma nebo u nás v poradně
na ul. Bzenecká 23, 628 00 Brno (domluva předem na 777 010 331).

Odpovědi na vaše dotazy

Mgr. Kateřina Bulantová | Ilustrační foto: Pixabay

Príspevek na zvláštní pomůcku pro dítě v pěstounské péči

Dovolují si obrátit se na vás s prosbou o radu v záležitosti dítěte s přiznaným 4. stupněm závislosti na péči (těžká mentální retardace a těžká forma autismu), které je umístěno do pěstounské péče tety (matčiny sestry). Rodina se mě jakožto jejich klíčové pracovnice dotázala: Pokud jim bude přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku (na auto), budou ho muset (nebo jeho poměrnou část) vrátet v situaci, kdy by se dítě např. za dva roky nebo více let vrátilo zpět do péče biologické matky? Protože matka neřídí, nadále by dopravu dítěte do školy, k lékaři apod. zajišťovala tato rodina. Obě rodiny bydlí blízko sebe.

Príspevek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo jeho poměrná část se vrací pouze v případech uvedených v § 12 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním posti-

žením. Jedná se o tyto případy:

Oprávněná osoba je povinna tento příspěvek nebo jeho poměrnou část vrátit, jestliže

a) nepoužila tento příspěvek do 3 měsíců ode dne jeho vyplacení nebo ve lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce na pořízení zvláštní pomůcky,

b) nepoužila vyplacený příspěvek v plné výši do 3 měsíců ode dne jeho vyplacení nebo ve lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce,

c) v období před uplynutím 60 kalendářních měsíců po sobě jdoucích ode dne vyplacení příspěvku nebo v období před uplynutím 84 kalendářních měsíců po sobě jdoucích ode dne vyplacení příspěvku poskytnutého na pořízení motorového vozidla pozbyla vlastnické právo ke zvláštní pomůcce,

d) v období před uplynutím 60 kalendářních měsíců po sobě jdoucích ode dne vyplacení příspěvku nebo v období před uplynutím 84 kalendářních měsíců po sobě jdoucích ode dne vyplacení příspěvku poskytnutého na pořízení motorového vozidla přestala zvláštní pomůcku užívat,

e) se přestala opakovaně dopravovat nebo přestala být schopna převozu motorovým vozidlem, byl-li vyplacen příspěvek na pořízení motorového vozidla,

f) použila příspěvek v rozporu s rozhodnutím o jeho přiznání, nebo

g) se prokáže, že osoba uvedla v žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku nepravdivé nebo zkreslené údaje.

V případě, který řešíte, je oprávněnou osobou (příjemcem příspěvku a zároveň vlastníkem vozidla) dítě v pěstounské péči. Pokud se dítě i po návratu k biologické rodině bude vozidlem nadále dopravovat, není důvod k vrácení příspěvku ani jeho poměrné části. Z hlediska příspěvku nerozhoduje, kdo vozidlo řídí, ale zda je využíváno k dopravě osoby, které byl poskytnut příspěvek.

Práce pro vozíčkáře s příspěvkem na péči

Jsem vozíčkářka ve starobním důchodu a vzhledem ke svému postižení pobírám příspěvek na

péči. Nyní se mi naskytla práce, v níž bych zaměstnala hlavně hlavu. Můžu tak učinit, aniž bych se dostala do sporu se zákonem nebo ÚP? Kolik si můžu vydělat, abych nemusela odvádět daně?

Výdělečná činnost při pobírání příspěvku na péči není zákonem nijak omezena z hlediska rozsahu pracovního úvazku, výše výdělku ani typu pracovního poměru (pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti, dohoda o provedení práce nebo samostatně výdělečná činnost). Pokud tedy danou práci zvládnete vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, můžete pracovat bez ohledu na to, že pobíráte příspěvek na péči.

Daně z příjmů se odvádí z veškerých příjmů bez ohledu na jejich výši, nicméně vypočtená daň se snižuje o případné slevy na dani. Na výplatní páse tedy budete mít vypočtenou daň uvedenou vždy, ale pokud bude nižší než sleva na dani, pak daň buď vůbec neodvedete nebo vám bude vrácena po podání daňového přiznání – jak tomu bude ve vašem případě, doporučuji konzultovat se mzdovou účetní vašeho zaměstnavatele.

Zdravotní a sociální pojištění se odvádí pouze z některých výdělků – v případě pracovního poměru na základě pracovní smlouvy nebo práce na základě dohody o pracovní činnosti se pojistné odvádí od hrubého výdělku nad 4 000 Kč měsíčně, v případě práce na základě dohody o provedení práce se pojistné odvádí až od hrubého výdělku nad 10 000 Kč měsíčně.

Príspevek na péči

Jsem na úřadu nahlášen jako poskytovatel pomocí mého tatínka. Můj zdravotní stav se zhoršil, ale přesto jsem schopen tatínkovi poskytovat péči. Když si požádám o změnu průkazu OZP z důvodu zhoršeného zdravotního stavu, nebude mě úřad „popotahovat“, že nejsem schopen se starat o tatínka?

Průkaz osoby se zdravotním postižením (bez ohledu na jeho stupeň) s poskytováním péče nijak nesouvisí, případná změna stupně průkazu tedy nemá žádný vliv na to, zda poskytl péči svému tatínkovi.

Zdravotní stav pečující osoby se řeší pouze v případě, že byste sám také potřeboval péči vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a pobíral byste příspěvek na péči – v tomto případě byste potřeboval potvrzení vašeho ošetřujícího lékaře, že poskytování péče tatínkovi zvládáte. Pokud byste však v rámci svého příspěvku na péči měl nějakou oblast (základní životní potřebu) hodnocenou jako nezvládnutou a tu stejnou oblast by měl jako nezvládnutou hodnocenou i váš tatínek, museli byste mít oba péči v této oblasti za-

jištěnou další osobou nebo sociální službou – nemůžete logicky poskytovat péči v oblasti, kterou byste sám nezvládali.

Bližší informace o příspěvku na péči naleznete na našem [Informačním portálu](#).

Průkaz OZP

Mám trvale přiznaný průkaz TP. Jelikož se mi zhoršuje zdravotní stav, uvažuji o tom, že si podám žádost o ZTP. To pak budu mít dva průkazy, když průkaz TP mám přiznaný trvale?

Pokud byste požádal o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a byl by vám přiznán průkaz jiného stupně, než dosud máte (tedy průkaz ZTP nebo ZTP/P), pak by

platnost vašeho dosavadního průkazu TP skončila, a to i přesto, že nárok na průkaz TP vám byl přiznán trvale. Neplatný průkaz byste pak musel odevzdat na pobočce ÚP při převzetí průkazu nového; pokud byste starý průkaz neodevzdal, mohla by vám totiž hrozit pokuta – neodevzdání dosavadního průkazu při převzetí nového je přestupek.

Výhody průkazu TP dle § 36 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, tedy vyhrazené místo k sezení ve veřejné dopravě a přednost při osobním projednávání záležitostí, platí i pro držitele průkazů ZTP nebo ZTP/P, vlastnictví dvou průkazů by tedy ani nemělo smysl.

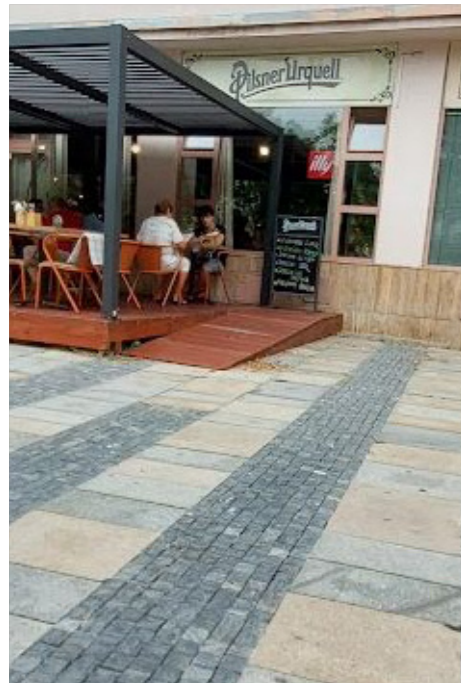

www.ostrava-bezbarier.cz, www.facebook.com/poradenstvibezbarierOV
poradnaov@seznam.cz

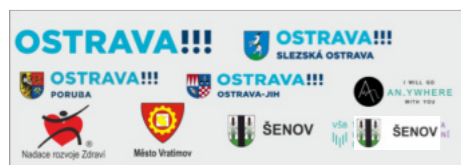
S foťákem „bezbariérovou“ Ostravou

Text a foto: Mirek Filipčík

Některé městské obvody mají v podmínkách zřízení venkovních zahrádek, také přístup pro osoby na vozíku a rodiče s kočárky. Dle platných předpisů je to správné, neboť zvýšené pódium zahrádek je stavba.

Bohužel, když provozovatel umístí stoly v bezprostřední blízkosti, mají vozíčkáři smůlu. Chtělo by to někdy přemýšlet

Mapa přístupnosti města Ostravy

Text: Mirek Filipčík, foto: Mirka Hrbáčková, Katka Glivická

Na webu Ostravské organizace vozíčkářů [Bez bariér Ostravsko](#) a [Mapě přístupnosti města Ostravy](#) byl nově přidán Vodní areál Jih. Pro osoby na vozíku a s pohybovým postižením jsou zde k dispozici speciální schůdky opatřené zábradlím. Zdatnější vozíčkáři si zde mohou přesehnout a pomocí stupňů a madel pomalu přemístit do bazénu a zpět. V areálu koupaliště se nachází také dostatek přístupných WC a v šatnách je dokonce přístupná kabina zvlášť pro muže a zvlášť pro ženy.

„Bezbariérovost“ ve světě

Text: Mirek Filipčík
Foto: Facebook

V podzimním čísle VOZKY vám opět ukážeme příklady „bezbariérovosti“ ze světa. Některé jsou mimořádně zajímavé. Ukazuje se, že i v zahraničí mají své „odborníky“. Posuďte sami...

Poradna NRZP ČR v Brně

Vy se ptáte

Konzultační hodiny: po 8.30–12, 12.30–17, út 9–12, st 8.30–12, 12.30–17, čt 9–12, pá 9–12; kontakty: 542 214 110–111, 736 751 214, poradnabrno@nrzp.cz, Skype: poradnabrno; adresa: Cejl 892/32, 602 00 Brno

My odpovídáme

Mgr. Eliška Škrancová, Bc. Monika Trávníčková, Marie Ďugová, DiS., Mgr. Jana Péková, Mgr. Martin Bořivoj Novosad | Foto: Pexels

Doplatek k příspěvku na péči ve 2. stupni

Jaké jsou podmínky pro získání doplatku k příspěvku na péči ve 2. stupni? Kolik činí tento doplatek k příspěvku na péči ve druhém stupni? A z jakého důvodu se doplatek přiděluje? Za jakých podmínek mužů získat doplatek k příspěvku na péči ve 2. stupni? Kdo má na doplatek právo?

Z vašeho dotazu přesně nevyplývá, kdo je příjemcem příspěvku na péči, zda pobíráte příspěvek na péči vy, nebo vaše dítě. O zvýšení již přiznaného příspěvku na péči v jakémkoliv stupni je možné požádat, pokud je v rodině dítě do 18 let věku a dítě nebo jeden z rodičů pobírá příspěvek na péči. Druhou podmínkou pro jeho přiznání je příjem rodiny, který nesmí přesáhnout dvojnásobek [životního minima rodiny](#). Příjem rodiny se dokládá za kalendářní čtvrtletí, které předchází datu podání žádosti. Pokud bude žádost podána v září, rodina doloží příjmy za duben, květen a červen.

O zvýšení příspěvku na péči můžete požádat na úřadu práce, oddělení příspěvku na péči dle místa trvalého bydliště. Formulář žádosti najdete [zde](#). Více o zvýšení příspěvku na péči najdete [zde](#).

Na zvýšení příspěvku na péči nemá nárok dítě, které pobírá příspěvek na úhradu potřeb dítěte (pěstounské dávky), dítě, kterému je poskytována plná přímá péče v zařízení pro děti a mládež, a dítě, jež je poživitelem invalidního důchodu.

Zrušení omezení právní způsobilosti

Mám dceru s TMR, jsem její opatrovník. Žijeme spolu a žít vždy

budeme. Chtěla jsem ji ochránit, kdyby došlo k nějakému jejímu zneužití (podpisy na smlouvách apod.). Stejně jsem s ní buď já, nebo je ve stacionáři. Tehdy chodila do školy, kde bylo riziko zneužití vysoké, ale dnes už téměř žádné nehrozí. Jen nám to komplikuje život. Např. vše schvalovat přes soud. Kdyby aspoň rozhodovali ve zrychleném řízení, ale když na dceru koupím auto a staré mám prodat, napřed musím sehnat kupce a ten musí i dva měsíce čekat, než dostane od soudu povolení. Stejně tak to bude s příp. dědictvím. Ta šílená mašinérie a byrokracie. Lze omezení právní způsobilosti zrušit?

V teoretické rovině je navrácení svéprávnosti možné. Nicméně budete muset podat návrh na opatrovnícký soud, přičemž bude třeba doložit, že pominuly důvody k omezení svéprávnosti. Vzhledem k tomu, že má vaše dcera těžkou mentální retardaci, není navrácení svéprávnosti pravděpodobné, protože vaše dcera s touto diagnózou není schopna za sebe samostatně právně jednat.

Kromě institutu ustanovení opatrovníka s omezením svéprávnosti může soud přistoupit k jinému způsobu ochrany práv vaší dcery. Jednou z možností je [ustanovení opatrovníka bez omezení svéprávnosti](#), druhou je tzv. [zastoupení členem domácnosti](#). V obou případech vás to ovšem nezproští povinnosti požádat opatrovnícký soud o schválení neběžných úkonů (např. prodej motorového vozidla).

Pokud se rozhodnete podat návrh na ustanovení opatrovníka bez omezení svéprávnosti nebo na ustanovení zastoupení členem domácnosti a soud

vyhodnotí, že je důvod pro prodloužení omezení svéprávnosti, zahájí toto řízení a automaticky tím zastaví řízení o ustanovení opatrovníka bez omezení svéprávnosti nebo o zastoupení členem domácnosti.

Závěrem je třeba dodat, že situace, kdy má vaše dcera ustanoveného opatrovníka, je současně její ochranou do budoucna – pokud byste (byť dočasně) ze zdravotních důvodů nemohla opatrovnictví vykonávat vy, zajistí soud (jakmile se o vaši vážné indispozici dozví) náhradní osobu, která bude opatrovnictví vykonávat místo vás.

V případě dalších dotazů se můžete obrátit na [nejbližší pobočku Poradny NRZP ČR](#) pro podrobnější konzultaci.

Příspěvek na mobilitu

Měla jsem přiznaný průkaz ZTP s dobou platnosti na 3 roky do 30. 6. 2023. Vzhledem k délce posuzování jsem si požádala o nový průkaz již v lednu 2023. Jednalo se o novou žádost, žádost o změnu (prodloužení) průkazu jsem dle úřednice podávat neměla. Dne 12. 6. 2023 mi bylo doručeno zamítnutí průkazu. Proti tomu jsem podala odvolání, které dosud není vyřízeno. Také jsem si podala v červnu novou žádost o příspěvek na mobilitu (pro případ úspěchu odvolání). O této žádosti úřad zatím nijak nerozhodl. Za červen 2023 mi již nepřišel příspěvek na mobilitu, přestože původní průkaz platil do 30. 6. 2023. Je to v pořádku?

Ano, úřad práce postupuje správně, když vám po dobu trvání odvolacího řízení proti rozhodnutí úřadu práce o nepřiznání průkazu OZP (ZTP nebo ZTP/P) pozastavil výplatu příspěvku na mobilitu. Po případném přiznání průkazu OZP (ZTP nebo ZTP/P)

máte nárok na zpětné doplacení příspěvku na mobilitu.

Pokud by vám nebyl ani po odvolání přiznan průkaz OZP (ZTP nebo ZTP/P) nenáležel by vám ani příspěvek na mobilitu od doby platnosti rozhodnutí.

Změna zdravotní pojišťovny

Jsem invalida 1. stupně a chci se zeptat, zda musím nahlásit změnu zdravotní pojišťovny CSSZ?

V případě změny zdravotní pojišťovny není třeba tuto změnu hlásit na CSSZ. Pokud pobíráte invalidní důchod I. stupně, současně jste za-

městnancem a změňte zdravotní pojišťovnu, tak v tomto případě máte ze zákona povinnost do osmi dnů zaměstnavateli nahlásit změnu zdravotní pojišťovny. Ten vám přijetí sdělení písemně potvrdí. Tato povinnost vyplývá z [§ 12 písmene b\) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění](#).

Když máte změnu zdravotní pojišťovny, ověřte si u svých lékařů, zda s vaší novou zdravotní pojišťovnou mají uzavřenou smlouvu.

Zvýšení příspěvku na péči

Je pravda, že k 1. 1. 2024 dojde ke zvýšení příspěvku na péči ve 2. stupni?

Dle našich aktuálních informací se příspěvek na péči ve 2. stupni prozatím navyšovat nebude. Probíhají jednání NRZP ČR s Ministerstvem financí a Ministerstvem práce a sociálních věcí o změnách v legislativě v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, který stanovuje příspěvek na péči v konkrétních stupních a částkách.

Pokud chcete, aby došlo ke změnám v příspěvku na péči ve 2. stupni, můžete kontaktovat poslance a senátora za váš volební obvod.

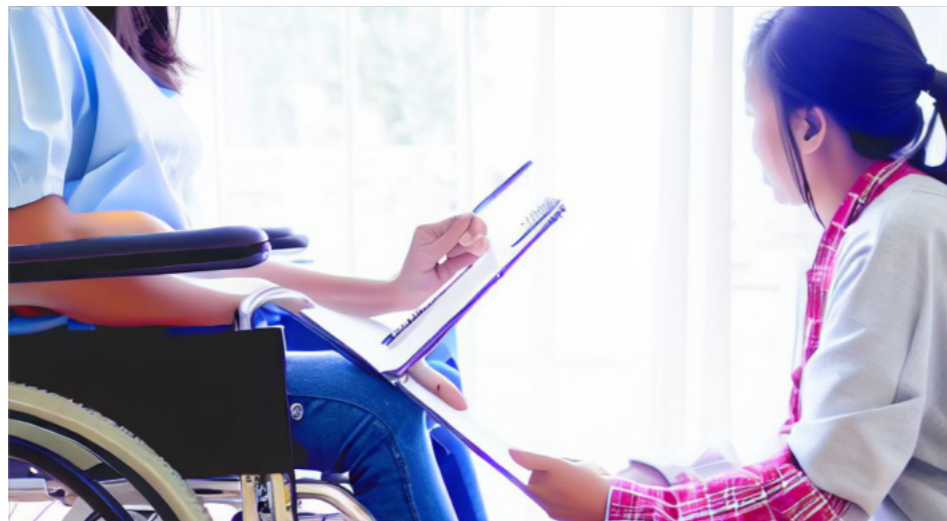
Sledujte prosím stránky [NRZP ČR](#), kde pan předseda Mgr. Václav Krása standardně informuje o změnách a schválených zákonech, které se týkají osob se zdravotním postižením.

Rekonvalescence po cévní mozkové příhodě je běh na dlouhou trať

Milí čtenáři, minule jsme moji klientku po cévní mozkové příhodě opustili v okamžiku, kdy v léčebně dlouhodobě nemocných čekala na rehabilitační pobyt. Těšila se do Chuchelné nebo do Hrabyně. Jak dopadla?

Zuzana Bárová | Ilustrační foto: Pexels

Většina z nás pracujících v sociálních službách ví, že letní měsíce bývají dobou, kdy rodinní příslušníci klientů odjíždějí na dovolené. Proto se vždy dopředu snaží své částečně mobilní a hlavně imobilní blízké umístit do rehabilitačních ústavů.

Poslední klientčina žádost nebyla vyslyšena. Pověřila mě – osobní asistentku –, ať seženu rehabilitaci ve Valašském Meziříčí. Ano – Neurologie a léčení bolestí, s. r. o., ve Valašském Meziříčí vedle Hospicu Citadela (Diakonie Českobratrské církve evangelické) síce existuje, ale tamní personál poskytuje rehabilitaci jen ambulantně. MUDr. Bohdan Krupka, Ph.D., mě odkázal na Nemocnici Valašské Meziříčí – rehabilitační oddělení, které vede paní primářka Fajkošová. Zaměstnankyně mi sdělila, že na rehabilitačním oddělení mají lůžkovou část, ale kapacita bude naplněna do konce září 2023. Klientce vyvstaly v mysli otázky: Kdy se někde na rehabilitaci dostanu? Co budu do té doby dělat, když mě z LDN propustí?

Ani se nenadála a slyšela od ošetřujícího lékaře tuto zprávu: „Příští úterý pojedete domů!“ Hlavou jí proběhlo, jak spěšně svůj byt v poschodí – v rodinném domku – před tři čtvrtě rokem opouštěla se zlomenou nohou. Tehdy ji dva ochotní „sanitáři“ snesli po 25 schodech do sanitky. Teď mi říkala, že ji opět další dva vynesou domů. Ale kdo v bytě uklidí? Kdo nastěhuje polohovací lůžko? Klientku uklidňovalo, že

jsem pro ni měla ortopedický vozík. Kamarádka ho koupila pro svého manžela (padesátníka). Jel na elektrokoloběžce a nevyhnulo se mu auto. Jak mi dříve s úsměvem říkal... S klientkou jsme uvažovaly o mnoha věcech, které bude potřeba ještě zařídit, neboť LDN měla opustit za šest dnů.

Rodinná domácí péče

Je úžasné, když se rodina postiženého nebo nemocného semkne a pomůže mu – v rámci svých sil – ve všem, co sám nedokáže. Po příjezdu domů čekal klientku uklizený pokoj i velká kuchyň, ve které tak ráda vařivala, a hlavně čistě povlečené polohovací lůžko. Teď

mohla mít nad hlavou hrazdičku a vedle sebe nachystaný vozík. S ochrnutou polovinou těla se toho samostatně moc dělat nedá...

Bowenova terapie

Imobilní klientka stále báda nad tím, jak začít rehabilitovat v domácím prostředí. Probíraly jsme různé možnosti, ale ambulantní rehabilitace s překonáváním 25 schodů nebyla reálná. Dříve, když byla klientka ještě zdravá, doporučovala některým nemocným lidem kamarádku Lenku, která se věnovala Bowenově terapii.

„A proč by teď nepomohla i mi?“ slyšela jsem při jedné návštěvě. Děvča-

ta se domluvila a Lenka začala s tlakovou masáží.

Na internetu na webových stránkách www.celostnimedicina.cz je uvedeno, že Bowenova technika je poměrně mladá. Tato tlaková masáž představuje dynamický systém masáže svalů a pojivové tkáně, která je jako masážní technika úspěšně užívána ve zdravotnictví po celém světě. Je neinvazivní a velmi šetrná, umožňuje tělu aktivovat jeho přirozené regenerační a hojivé mechanismy. Bowenova terapie pomáhá navracet organismus do rovnováhy, jež byla porušena v důsledku vadného držení těla, nedostatku pohybu nebo úrazu. Znovu nastolená harmonie pak umožní tělu využít jeho přirozenou schopnost sebeuzdravování. Pro dlouhodobé pozitivní výsledky je nutný přechod ke zdravému životnímu stylu se zdravým stravováním, pozitivním myšlením a dostatkem pohybu.

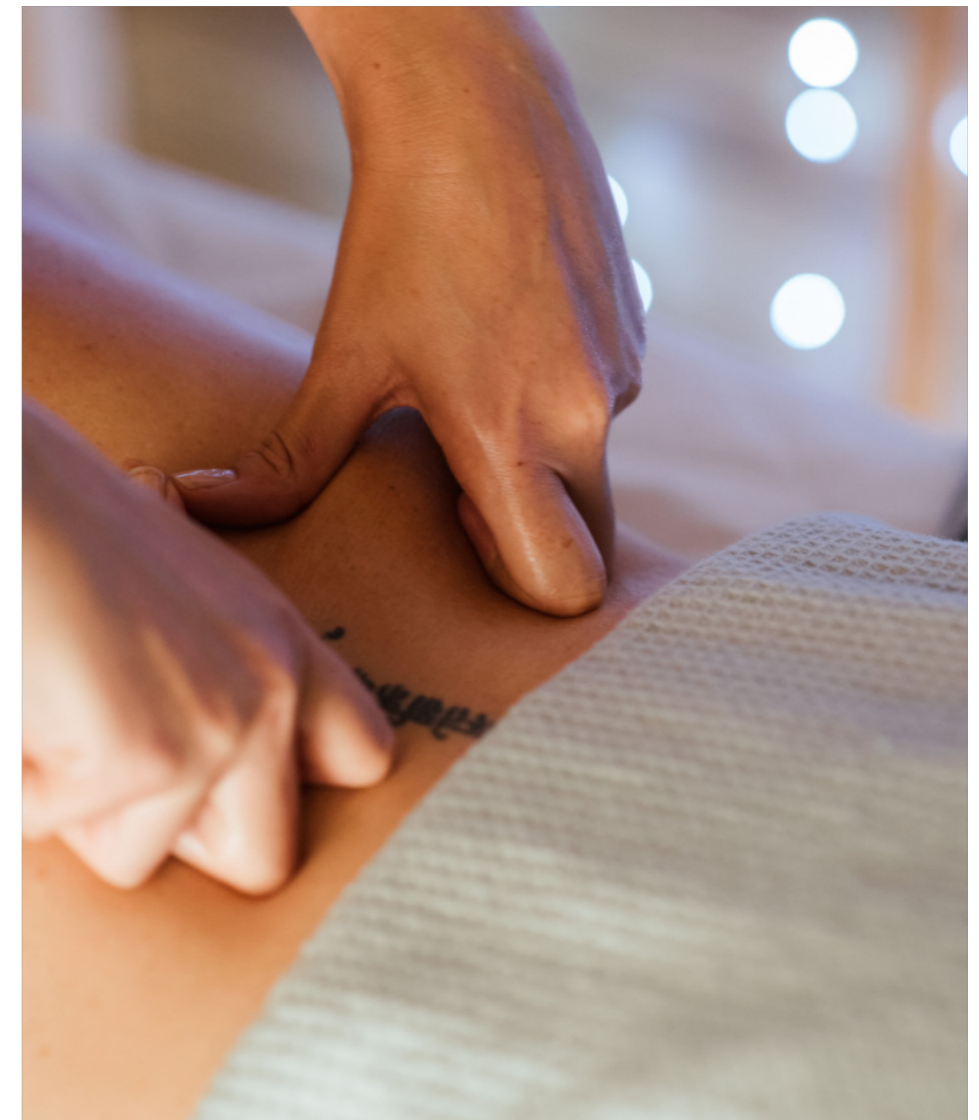
Milí čtenáři, možná vás napadá, jaký pokrok po Bowenově terapii udělala moje klientka. Obrovský! Ochrnutou nohu nadzvedla o 15 centimetrů! Pravda, když jsem ji po třech zmiňovaných masážích posazovala, stěžovala si, že stále necítí oporu v koleni. Ano, celá dolní končetina byla ve vzduchu, ale klientka se o ni potřebuje hlavně opřít! V tomto směru každý z mých klientů, který z nějakého důvodu ztratil citlivost v dolních končetinách, chce zpět získat stoprocentní jistotu a pevnost opory nohou. Ne vždy je to ale možné...

Uzdravení neurovědkyně po CMP

Mé okolí mě zná jako osobní asistentku už 20 let. Někteří si o mé práci rádi povídají a jiní doporučují různé rehabilitace a knihy. Jedna usměvavá sousedka, která také pečovala o seniory, s velkým nadšením mluvila o knize Jill Bolterové Taylorové *Můj okamžik prožít (Příběh ženy, která přežila smrt)*. Tato neurovědkyně (dnes už seniorka) sama ve 37 letech prodělala krvácení do mozku a uzdravila se. Její rekonvalescence trvala léta.

„Chcete si tu knížku přečíst?“ slyšela jsem otázku sousedky, když jsem přemýšlela, jak by nejen mé klientce popsání zkušenosti mohly pomoci. S velkým očekáváním jsem se do knihy začala. Ale nechme vyprávět samotnou Jill.

„Moje cévní mozková příhoda byla zapříčiněna silným krvácením do levé mozkové hemisféry, ve kterému došlo následkem nediagnostikované arteriovenózní malformace. Když mě mrtvice postihla, během jediného rána mě toto masivní krvácení natolik vyřadilo z provozu, že sama sebe v té době charakterizuji jako ‚dítě v ženském těle‘. Dva a půl týdne po mrtvici jsem podstoupila vážnou ope-

raci, během níž mi lékaři z dutiny lebeční odstranili krevní sraženinu velikosti golfového míčku, která bránila mému mozku v přenášení informací.

Po této operaci mi trvalo ještě celých osm let, než jsem získala zpátky všechny původní fyzické i duševní funkce. Jsem přesvědčená, že jsem se takto dokonale zotavila proto, že jsem měla jednu zásadní výhodu. Jako vystudovaná neuroanatomka jsem byla přesvědčená o pružnosti a tvárnosti svého mozku – věřila jsem, že je schopen své neuronální okruhy opravit, nahradit a přestavět. Navíc jsem díky svému akademickému vzdělání měla jakousi ‚mapu‘ k pochopení toho, jaké zacházení moje nervové buňky potřebují, aby byly schopné se uzdravit.“

Krvácení do mozku změnilo vše...

Jill dále popisuje:

„Těsně před polednem 10. prosince 1996 elektrická spojení v mé molekulární hmotě pohasla, a když jsem ucítila, jak mě opouštějí zbytky energie, rozumové vnímání se vzdalo vlá-

dy nad fyzickými funkcemi mého těla. Ukrytá hluboko v tom posvátném zámočku se ztichlou myslí a klidným srdcem jsem cítila, jak mě energie v celé své nezměrnosti opouští. Mé tělo mi připadalo bezvládné, vibrace vědomí se zpomalily. Bylo mi naprosto jasné, že teď už svůj život neřídím já. Pryč byly zrakové vjemy, zvuky, doteky vůně, chuti i strach, cítila jsem, že se můj duch vzdává spojení s tělem, a osvobodila jsem se od bolesti.“

Při hospitalizaci v nemocnici – na neurologické jednotce intenzivní péče – Jill dospěla k těmto závěrům:

„Chtěla jsem všem těm lidem říct: Když na mě zvýšíte hlas, neznamená to, že vám budu lépe rozumět! Nebojte se mě. Přijďte ke mně blíž. Přiveďte ke mně svou něžnou duši. Mluvte pomaleji. Vyslovujte zřetelněji. Znovu! Prosím, zkuste to znovu! P-o-m-a-l-e-j-i. Chovejte se ke mně laskavě. Dejte mi pocit bezpečí. Uvědomte si, že jsem raněné zvíře, nikoli hloupé zvíře. Jsem zranitelná a zmatená. Je jedno, kolik mi je let i co jsem zač. Prostě mi vyjděte vstříc. Přistupujte ke mně s úctou. Já jsem tady. Pojďte blíž a najděte se mě.“

Sestřičky – jedna energii dává, jiná bere

Jill se dále zmiňuje o tom, že zatímco někteří lidé jí energii dodávají, jiní naopak berou.

„Jedna sestřička se velmi pečlivě starala, aby mi nic nechybělo: Je mi dost teplo? Nepotřebuji vodu? Nebolí mě něco? Pochopitelně jsem si v její péči připadala v bezpečí. Neuhýbala přede mnou pohledem a bezpochyby přispívala k mému zotavování. Jiná sestra se mi ani jednou nepodívala do očí a šourala se po místnosti, jako by jí něco bolelo. Tahle dáma mi přinesla na tácu mléko a želé, ale už ji nějak nedošlo, že mám ruce a prsty tak neobratné, že si krabičku s mlékem ani vaničku se želé nedokážu sama otevřít. Měla jsem hrozný hlad a žízeň, ale ji moje potřeby absolutně nezajímaly. Když na mě mluvila, vždycky zvýšila hlas, neuvědomovala si, že nejsem hluchá. Za těchto okolností mě její neochota utvořit si se mnou nějaký kontakt děsila. V její péči jsem si rozhodně v bezpečí nepřipadala.“

Když člověk přijde o rozum

„Nikdy předtím jsem pořádně neuvažovala o tom, jaké by to bylo přijít o rozum, přesněji o levou hemisféru. Kéž by tak existovala možnost tuhle představu v lidech uměle vyvolat. Podle mě by to mohlo být velmi poučné.“

Představte si, chcete-li, jaké by to bylo, kdyby se vám každá z vašich přirozených schopností začala systematicky vytrácet z vědomí. Představte si, že jako první ztrácíte schopnost přiřadit nějaký význam zvukům, které k vám ušima pronikají. Nejste hlušší, ale prostě slyšíte jenom všechny ty zvuky jako šumy a ruchy. Zadruhé si zkuste v duchu odstranit schopnost vidět přesné tvary jednotlivých předmětů v prostoru. Nejste slepí, jenom prostě nevidíte trojrozměrně a nedokážete rozlišovat barvy. Nejste schopní vnímat objekty v pohybu ani rozlišit jasnou hranici mezi jednotlivými věcmi a osobami. Navíc se vám některé obvyklé vůně a zápachy zesílí, takže vás úplně zaplaví, až z toho lapáte po dechu.

Také už nevnímáte teplotu, vibrace, bolest ani propriocepci (polohu končetin), a tak se mění vaše představa o tom, kde vaše tělo začíná a končí. Vaše energie se rozpíná a mísí se s energií kolem vás, zažíváte pocit, že jste velcí jako celý vesmír. Umlknou i tiché hlásky, které normálně slyšíte v hlavě a které vám připomínají, kdo jste a kde bydlíte. Ztratíte vzpomínky, které by vás spojovaly s vašim předchozím emocionálním já, vaše vnímání si zcela podmaní bohatost přítomného okamžiku, soustředíte se na to,

co je právě teď. Všechno včetně životní síly vás samých vyzařuje čistou energií. Vaše srdce se vznáší ve všeobjímajícím klidu a vaše mysl s dětskou zvědavostí zkoumá různé nové způsoby, jak plout v moři euforie. A teď se zeptejte sami sebe – nakolik by vás to motivovalo k tomu, abyste se vrátili k vysoce strukturovanému normálnímu vnímání.“

Opětovné učení dovedností

Po pobytu v nemocnici se Jill vrátila domů, kde jí trpělivě a s láskou ve všem pomáhala maminka. Autorka knihy popsala své zkušenosti takto:

„Když se potřebuji dostat z A do C, musím se napřed dopracovat do B a teprve odtamtud můžu pokračovat dál do C. Jako kdybych najednou zase měla mozek malíčkého dítěte a musela se v podstatě všechno učit znovu od začátku. Napřed bylo třeba zvládnout základní dovednosti. Naučit se chodit. Naučit se mluvit. Naučit se číst. Naučit se psát. Naučit se složit skládku. Proces fyzického uzdravování probíhal v podobných stadiích jako normální vývoj dítěte. A já si musela každou fází projít, zvládnout příslušnou úroveň znalostí a dovedností, teprve potom jsem mohla přirozeně přistoupit k dalšímu kroku. Musela jsem se postupně a metodicky naučit kolébat na posteli, pak se pořádně zhoupnout dopředu, teprve potom jsem se mohla posadit. Musela jsem se v sedu chvíli kolébat zepředu dozadu, teprve potom jsem se mohla postavit. Než jsem mohla začít zkoušet první krůčky, potřebovala jsem být schopná sama stát, a než

jsem se naučila sama vyjít schody, bylo nutné, abych už měla relativně jistou chůzi.“

Co nejvíce potřebují lidé po CMP?

Jill dále vypráví:

„Zoufale jsem potřebovala, aby mi lidé v mém okolí dávali najevo, že se úplně uzdravím. Ať už by to uzdravování mělo trvat tři měsíce, dva roky, dvacet let nebo po zbytek mého života, potřebovala jsem zkrátka lidi, kteří by věřili, že budu stále schopná dalšího učení, zlepšování, růstu. Mozek je fantasticky dynamický a neustále se mění orgán. Můj mozek nové podněty vzrušovaly, a pokud na oplátku dostal dostatek času na spánek, měl až zázračnou schopnost se hojit.“

Vím, že někteří lékaři říkají: „Pokud se vám některé schopnosti nevrátí do půl roku po mrtvici, nevrátí se už nikdy!“ Ale věřte mi, není to pravda. Z vlastní zkušenosti vím, že se můj mozek výrazně zlepšoval v učení o v celkovém fungování ještě celých osm let po mrtvici. Na konci těch osmi let jsem dospěla k závěru, že už jsem se na těle i na duchu plně zotavila. Vědci dobře vědí, že mozek má fantastickou schopnost měnit jednotlivá nervová propojení založená na přicházejících podnětech, právě tahle pružnost mu umožňuje získávat ztracené funkce zase zpátky.

Potřebovala jsem, aby mě lidé v mém okolí milovali – ale aby ve mně nemilovali tu osobu, kterou jsem bývala kdysi, aby milovali člověka, kterým se možná teprve stanu. Potřebovala jsem, aby mě mé okolí povzbu-

zovalo. Potřebovala jsem vědět, že jsem pořád hodnotný člověk. Potřebovala jsem mít sny, o jejichž splnění bych mohla usilovat.“

Vděčnost, soucit, laskavost a odpuštění

„Při fyzickém i emocionálním uzdravování hodně pomáhá pocit vděčnosti. Značná část zážitků z období uzdravování byla příjemná, líbilo se mi, jak jeden proces přirozeně uplývá do druhého. Jak moje schopnosti více a více narůstaly, cítila jsem, že se rozšiřuje i mé vnímání světa. Postupem času jsem si připadala jako batole, které už se chce pustit rodičovské ruky a touží vyrazit poznávat svět na vlastní pěst – tedy alespoň pokud nebude maminka moc daleko. Vyzkoušela jsem řadu nových věcí a odměnou mi byla spousta úspě-

chů, zkusila jsem však i věci, na které jsem ještě nebyla připravená. V přístupu k lidem většinou volím soucit, беру v úvahu, jak nepřijemnou emocionální zátěž si s sebou nosíme, protože ji v sobě máme naprogramovanou. Uvědomuji si, že občas každý dělá chyby, což ovšem neznamená, že ze sebe musím buď udělat oběť, nebo že si vaše jednání a chyby musím brát osobně. Vaše záležitosti jsou vaše věc a moje záležitosti jsou zase moje věc. Každý z nás si vždycky může zvolit, že bude cítit hluboký vnitřní klid a že bude k okolnímu světu přistupovat laskavě. Vždycky se můžeme rozhodnout, že odpustíme druhým i sobě. A vždycky se můžeme rozhodnout, že právě tenhle okamžik je dokonalý.“

Moje klientka to má nastaveno stejně. Dále pokračuje v Bowenově terapii, poslouchá pozitivní přednášky o sebeuzdravování a nechává se po-

vzbuzovat okolím k dalším pokrokům. Ty se pomalu, ale jistě dostávají. Hybnost ochrnuté ruky a nohy se zvětšila a cíl – soběstačnost – se přiblížil!

Jill popsala svou životní zkušenost, která byla těžká, ale nikoli neřešitelná. Vyprávěla o tom, jak díky mrtvici získala možnost pochopit krásu a pružnost lidského mozku, jak jí cévní mozková příhoda přinesla jakési prozření. Její osobní příběh byl vyprávěn z perspektivy neurovědy. Líčila, jaké to bylo, když vnímala postupně vypínání levé hemisféry i její následné uzdravování. Umožnila čtenářům nahlédnout do fungování mozku ve zdraví i v nemoci.

Jill napsala svou knihu pro širokou veřejnost a stále doufá, že se o ni podělíme s lidmi zotavujícími se po nějaké cévní mozkové příhodě i s těmi, kdo o ně pečují…

NABÍZÍM PŘÁTELSTVÍ
 Vozičkářka hledá starší manžele nebo někoho, kdo má více volného času, má osobní automobil a cítí se sám. Ráda bych s dotyčnými či dotyčným podnikala výlety do přírody, chodila plavat nebo navštěvovala filmová představení. Nabízím přátelství. Nejedná se o intimní seznámení. Jen Ostrava a okolí. Tel 777 440 952.

Soukromou inzerci vám můžeme vložit také na web VOZKY www.vozka.org.
 Kontaktujte redakci: sefredaktor@vozka.org.

Radim Weirich: Koncert Radia Blaník (23. 9., Dolní Vítkovice)

Josef Fučík: Po čase jsem opět „vyjel na západ“ (rozhodně do „vyspělejších zemí“ 😊) a opět jsem našel město, kde likvidují tzv. kočičí hlavy: štípanou žulovou dlažbu mění za dlažbu zcela rovnou – broušenou. Nebo alespoň v plochách s kočičími hlavami dělají pruhy pro snadný pohyb „homo sapiens kolečkových“. Asi tam nemají tak zatvrzelé památkáře jako u nás. Na jedné fotce (vozičkář jedoucí po komunikační linii) je krásně vidět, že lidé chodili raději vedle po trávě, než aby klopýtali po tom stávajícím „žulovém tankodromu“. Kvůli pošlapané trávě radnice nechala v místě udělat alespoň pruh s rovným povrchem z broušené žulové dlažby pro normální pohyb. A světe, div se! Ono to funguje. Pozoroval jsem místo cca hodinu ze zahrádky restaurace a všichni do jednoho šli (nebo jeli) po tom pruhu ze zbroušené dlažby... (15. 8., Bavorsko)

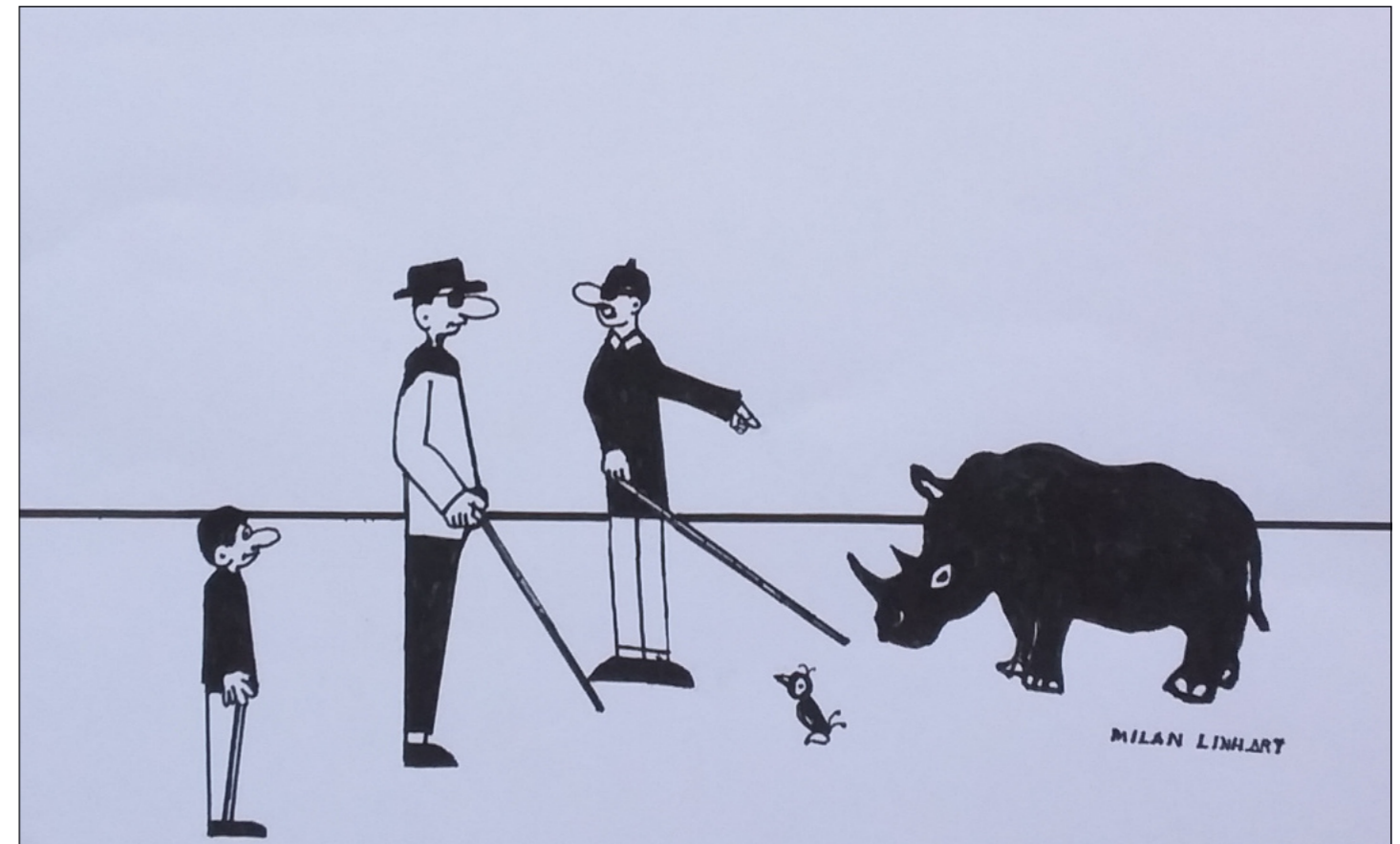

Radim Weirich: JOY RUN 2023 (16. 9., Opava)

Josef Fučík: U věřících v Bavorsku to jde. U nás ne 😞. Bezbariérový přístup do kostela. A to velmi snadno! Podsypání původní dlažby před schodem (přeložení) a vytvoření rampy na přístup pro vozičkáře do lodi kostela trvá dvou mužům cca 6 hodin. U nás jim to od revoluce trvá 33 let a stále nic... O nechodící není u nás ve stánku páně prostě zájem... (16. 8., Bavorsko)

Realizaci projektu VOZKA podporuje
OSTRAVA!!!

**Pokud je to nosorožec, Arnošte, tak můžeme bejt v klidu.
 Von vidí stejný kulový jako my.**

Vlastní výroba a vývoj

PROFESIONÁLNÍ ÚPRAVY VOZIDEL OD VÝROBCE

vývoj | výroba | montáž | prodej

ELEKTRICKÝ POHON INVALIDNÍHO VOZÍKU **HURT-e**

Dejte vozíku křídla

Nový web

www.RUCNIOVLADANI.CZ

www.HURT-e.CZ

HURT s. r. o.

Bambousek 664

281 26 Týnec nad Labem

Česká republika

Tel.: +420 321 781 363 / +420 723 272 401

E-mail: info@rucniovladani.cz / info@hurt-e.cz

www.facebook.com/rucniovladani

Poradce pro Moravskoslezský kraj - tel. +420 724 314 876

Poradce pro Zlínský a Olomoucký kraj - tel. +420 736 617 416